

**NÁVRHY OPATŘENÍ K MATERIÁLU S NÁZVEM:
Antibyrokratický balíček III.**

Navrhovatel	Gestor	Popis zatěžující povinnosti	Navrhované opatření	Konkrétní ustanovení příslušného právního předpisu
HK ČR	ČSÚ	<p>Podnikatelé (místo toho, aby se mohli věnovat své činnosti), jsou zatěžováni a musejí často přepisovat údaje a výkazy, kterými již státní správa disponuje a/nebo jsou obsaženy ve finančních výkazech, které odevzdávají na finanční úřady.</p> <p>V intencích zákona o právu na digitální služby by podnikatelé uvítali urychlené propojení datového fondu veřejné správy a zahájení plošného povinného sdílení jednou pořízených dat o každém podnikateli i občanovi, a to všemi oprávněnými úřady.</p> <p>Celá řada statistických hlášení (zpravodajské povinnosti), která musejí podnikatelé vyplňovat a podávat, obsahuje duplicitní údaje, a proto se lze domnívat, že by se měla vyplňovat taková statistická hlášení, ve kterých by byly uváděny pouze údaje, které si ČSÚ nemá jak zjistit a jsou pro řízení ekonomiky státu a hodnocení její efektivity důležité.</p> <p>Například roční výkaz ekonomických subjektů vybraných produkčních odvětví (P 5-01) – řada stejných informací je již obsažena ve mzdových agendách nebo v rámci agendy FÚ. Jedná se o zbytečnou a duplicitní práci, jež podnikatelům ubírá čas, který by mohli věnovat podnikání.</p>	<p>Výkazy by se měly upravit tak, aby obsahovaly jen požadavky na data, které stát nemá z jiných agend k dispozici.</p> <p>Zavést povinnost pro Český statistický úřad, aby využíval data z ostatních databází veřejné správy včetně finančních úřadů, České správy sociálního zabezpečení, zdravotních pojišťoven atd.</p>	<p>Statistická šetření a výkazy - revize + Zákon č. 89/1995 Sb.</p>
HK ČR	ČSÚ	<p>Běžnou praxí je nejednoznačné používání klasifikací a zařazování oborů a pracovních pozic do číselníků CZ-NACE, CZ-ISCO a podobně. Číselníky směřují do velmi podrobných členění, které však často stejně neodpovídají skutečným pozicím, a proto jsou v konečném důsledku zavádějící. Současnou právní úpravu lze vnímat jako zbytečnou administrativní zátěž, jež zatěžuje adresáty této právní úpravy.</p> <p>Navrhovaná změna je způsobilá napomoci odbourání nadbytečné</p>	<p>Navrhuje se podstatná úprava (aktualizace) číselníků CZ-NACE, CZ-ISCO, apod., a to především s ohledem na neaktuálnost a nepřesnost jednotlivých kategorií.</p>	<p>Zákon č. 89/1995 Sb. - § 20 Zákon č. 111/2009 Sb. - § 24 až 28 - Sdělení ČSÚ - CZ-NACE a CZ-ISCO</p>

		<p>administrativní zátěže, a snížit tak objem nezbytně nutné byrokratické činnosti.</p> <p>V Registru osob (ROS) je NACE vedena jako referenční údaj. Osoba zapsaná v ROS má právo požadovat zápis svého NACE do Registru ekonomických subjektů (RES), následně využití v ISVS z ROSu.</p>		
HK ČR	ERÚ	<p>Podle § 11 odst. 1 písm. n) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), je držitel licence povinen předkládat Energetickému regulačnímu úřadu podklady nezbytné pro zpracování čtvrtletních a ročních zpráv o provozu soustav v energetických odvětvích.</p> <p>Podrobnosti specifikuje vyhláška č. 404/2016 Sb., o náležitostech a členění výkazů nezbytných pro zpracování zpráv o provozu soustav v energetických odvětvích, včetně termínů, rozsahu a pravidel pro sestavování výkazů (statistická vyhláška).</p> <p>Podle přílohy č. 1 statistické vyhlášky v případě držitele licence na výrobu elektřiny, který při výrobě elektřiny nevyužívá paliva (zejména fotovoltaické elektrárny, větrné elektrárny a vodní elektrárny) a vykazuje množství vyrobené elektřiny podle vyhlášky č. 166/2022 Sb., o vykazování energie z podporovaných zdrojů, využije ERÚ jako podklady pro zpracování čtvrtletních a ročních zpráv o provozu soustav v energetických odvětvích údaje vykázané držitelem licence podle vyhlášky upravující vykazování energie z podporovaných zdrojů ze systému operátora trhu.</p> <p>Výrobci elektřiny z podporovaných zdrojů, kteří využívají paliva (zdroje využívající pevnou biomasu a paliva z ní vyráběná, bioplyn, skládkový plyn a kalový plyn z čistiřen odpadních vod) musejí předávat výkazy duplicitně jak Energetickému regulačnímu úřadu podle vyhlášky č. 404/2016 Sb., tak operátorovi trhu podle vyhlášky č. 166/2022 Sb.</p>	<p>Rozšířit v příloze č. 1 statistické vyhlášky (vyhlášky č. 404/2016 Sb.) výčet držitelů licence na výrobu elektřiny, u kterých Energetický regulační úřad využije jako podklady pro zpracování čtvrtletních a ročních zpráv o provozu soustav v energetických odvětvích údaje vykázané držitelem licence podle vyhlášky č. 166/2022 Sb., na všechny výrobce elektřiny z podporovaných zdrojů, kteří předávají operátorovi trhu výkazy podle vyhlášky č. 166/2022 Sb.</p>	<p>Vyhl. č. 404/2016 Sb. - příloha č. 1</p>
HK ČR	MD	<p>Čerpací stanice pohonných hmot jsou z logiky věci zřizovány a provozovány na pozemcích přilehlých k silnicím nebo dálnicím. Součástí čerpací stanice je zpravidla pevně zabudovaný tzv. totem, na kterém je zpravidla uvedeno logo společnosti, která čerpací stanici provozuje,</p>	<p>Metodicky upravit postup silničních správních úřadů tak, aby v případě, kdy osoba v zákonné lhůtě 5 let od vydání Rozhodnutí o</p>	<p>Zákon č. 13/1997 Sb. - § 25 odst. 7</p>

		<p>druhy pohonných hmot, které prodává, a jejich cena. Tento totem je považován silničním správním úřadem za reklamní zařízení a k jeho umístění je vyžadováno povolení, které musí být obnovováno každých 5 let a pokaždé je třeba znovu dokládat</p> <p>a) přehlednou situaci s vyznačenou vzdáleností reklamního zařízení od osy silnice (M 1: 50 000 – 1:20 000),</p> <p>b) kopii katastrální mapy s vyznačeným okótovaným zákresem umístění poutače + výpis z katastru nemovitostí (ne starší 1/2 roku),</p> <p>c) barevný návrh poutače s okótovanými rozměry,</p> <p>d) souhlas vlastníka předmětné nemovitosti, na které je reklamní zařízení umístěno,</p> <p>e) stanovisko Krajského ředitelství policie,</p> <p>f) je-li žadatel právnická osoba, výpis z obchodního rejstříku (postačí neověřená kopie).</p> <p>V situaci, kdy se nic nezměnilo, je opakované předávání stejných dokumentů, které již má správní úřad k dispozici, a předávání výpisů a kopií z veřejných rejstříků zbytečnou byrokratickou zátěží.</p>	<p>povolení umístění reklamního zařízení (totemu) žádá o nové (navazující) povolení a nenastala žádná změna situace, za které bylo předchozí povolení vydáno, postačovalo místo opakovaného předkládání stejných dokumentů např. čestné prohlášení, že k žádné změně nedošlo.</p>	
HK ČR	MF	<p>Zatěžující povinnost vyplývá z popisu navrhovaného opatření – bylo by vhodné povinnost stanovit nikoli každý rok, ale jen při nástupu do zaměstnání, odchodu a změnách.</p> <p>V současné době existuje množství slev a odpočtů, které si může zaměstnanec uplatnit, toto všechno musí zaměstnavateli dokládat a náklady na tuto administrativu zůstávají na straně zaměstnavatele, příkladem je roční zúčtování daně a uplatnění různých úlev z důvodu hypoték, úvěrů a darů.</p>	<p>Navrhuje se upravit/zjednodušit povinnosti každoročního podepisování prohlášení poplatníka k dani z příjmů každým zaměstnancem.</p> <p>Navrhuje se celkové zjednodušení daňového systému.</p>	<p>Povinnosti související s pracovními vztahy Zákon č. 586/1992 Sb. § 38k</p>
HK ČR	MF	<p>Souběh změn daňových předpisů v rámci ozdravného balíčku a reformy účetnictví by byl enormní zátěží podnikatelů, a to nejenom z hlediska požadavků na nákladné změny firemních informačních systémů.</p> <p>Odbornou i podnikatelskou veřejností dlouho očekávaný zákon lze schválit s delší legisvakancí. Případně neodkladné, praxí poptávané změny (funkční měna, možnost aplikace standardů IFRS) řešit dřívější</p>	<p>Navrhuje se odložení rekonstrukce účetnictví.</p>	<p>Zákon č. 563/1991 Sb.</p>

		účinností vybraných ustanovení nového zákona, anebo novelou stávajícího zákona.		
HK ČR	MF	<p>Distributor pohonných hmot je povinen každý měsíc oznámit údaje vztahující se k distribuci pohonných hmot ve formátu a struktuře zveřejněné celním úřadem způsobem umožňujícím dálkový přístup. Stávající rozsah tabulek, který navíc může celní úřad libovolně měnit, je velmi obsáhlý, žádá si každý měsíc cca 2 dny práce/1 společnost, a představuje tak velkou administrativní zátěž s pochybným přínosem pro státní rozpočet.</p> <p>Jedná se o významně zatěžující povinnost, jejíž rozsah nebyl od jejího zavedení podroben revizi ani vyhodnocení jejích nákladů a přínosů. Stávající flexibilita regulace z pohledu státu je ve zřetelném nesouladu s vyvolávanou administrativní zátěží a obavami z neočekávaných změn na straně povinných osob. Proto lze ve stávající podobě povinnost zrušit, případně významně zredukovat obsah reportovaných údajů a zvýšit právní jistotu dotčených podnikatelů.</p>	Zrušit či významně zredukovat oznamovací povinnost distributora pohonných hmot. Pokud by měla být povinnost pouze významně zredukována, tak stanovit formát a strukturu vyhláškou, a nikoli pouze zveřejněním celním úřadem na jeho internetových stránkách (v praxi na stránkách Generálního ředitelství cel).	Zákon č. 311/2006 Sb. - § 6ka odst. 1 a 3
HK ČR	MF	<p>Na daňovém území České republiky se prokazuje zdanění vybraných výrobků uvedených do volného daňového oběhu daňovým dokladem, dokladem o prodeji či dokladem o dopravě, pokud se nejedná o vybrané výrobky osvobozené od daně. Vybrané výrobky uvedené do volného daňového oběhu (s výjimkou dovozu) lze dopravovat pouze</p> <ol style="list-style-type: none"> i) s daňovým dokladem, dokladem o prodeji nebo dokladem o dopravě nebo ii) bez těchto dokladů, pokud byl příslušný doklad před zahájením dopravy přijat správcem daně prostřednictvím elektronického portálu správce daně. <p>Jsou-li vybrané výrobky dopravovány nebo skladovány bez fyzické přítomnosti některého z příslušných shora uvedených dokladů, jsou správcem daně zajištěny, následně propadnou do vlastnictví státu a je z nich vyměřena daň. Správce daně dlouhodobě nepřipouští, aby doklady dle bodu i) – viz shora, byly předloženy při kontrole na místě v elektronické podobě, např. formou fotografie v mobilním telefonu, což odporuje rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 20.10.2021</p>	Upravit metodiku zveřejněnou pro subjekty na stránkách správce daně www.celnisprava.cz a metodické vedení jednotlivých správců daně ve věci vystavování dokladů a prokazování zdanění vybraných výrobků tak, aby reflektovala závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 20.10.2021 sp.zn./č.j.: 1 Afs 369/2020-54 v bodu 22 a 23, tj. informovala subjekty a správce daně ve výkonných útvarech o přípustnosti i elektronické formy dokladů k prokázání zdanění a způsobu jejich předložení při kontrole pomocí zobrazovací	Zákon č. 353/2003 Sb. - § 5 odst. 1 - § 6 - § 42 a násl.

		<p>sp.zn./č.j.: 1 Afs 369/2020-54. Doklady jsou v praxi vystavovány zpravidla v centrále společnosti a jejich doručení v listinné podobě do vozidla, které nakládá někde ve skladu v jiném městě, je prakticky neproveditelné a vyplňování formulářových dokumentů na elektronickém portálu správce daně dle bodu ii) – viz shora, je neoperativní, zdoluhavé a značně administrativně náročné, protože takových dokladů prokazujících zdanění se nevystavují jednotky, ale stovky denně.</p> <p>K identifikaci přepravovaných vybraných výrobků lze elektronický doklad využít stejně dobře jako doklad v listinné podobě. Lpění na listinné podobě dokumentu v situaci, kdy to není pro naplnění účelu právní úpravy nezbytné, je přepjatě formalistické. Na druhou stranu pro povinné subjekty je značně zatěžující a zpravidla i nemožné zajistit, aby doklady v listinné podobě vystavované v centrále společnosti byly v listinné podobě dopraveny do vozidel, která ze skladů umístěných v jiných částech republiky dopravují zboží zákazníkům.</p>	<p>techniky, např. v mobilním telefonu.</p>	
HK ČR	MF MPSV	<p>Limit výdělku u dohody o provedení práce –</p> <p>Limit výdělku u dohody o provedení práce byl zaveden před více než 10 lety a od té doby se nezvyšoval (na rozdíl od jiných částek – např. minimální mzda – které jsou pravidelně valorizovány. Vyšší definiční limit je věcí, která nemusí být nutně v kontradikci se současnými legislativními požadavky ze strany EU a MPSV na „omezování“ výše úvazku na DPP a větší administrativní zátěž ve smyslu evidence, vykazování, „hlídání“ zaměstnanců – kde a jakou DPP má zaměstnanec uzavřeno apod. a na následné zasílání informací na příslušnou SSZ.</p> <p>Problematika trhu práce představuje a bude představovat v návaznosti na úpravy související s DPP velkou administrativní zátěž zaměstnavatelů se zpracováváním nově zaváděné agendy (podávání hlášení do 8 dnů od nástupu do práce a další navazující povinnosti, oznamování – zaměstnanec x zaměstnavatel (který) x ČSSZ apod.). Poznamenáváme, že obdobná náročnost a komplikace je např. u administrativních povinností spojených s vykazováním slev na pracující důchodce.</p>	<p>Úpravou primárně § 6 odst. 4 písm. a) zák. č. 586/1992 Sb. (plus navazujících právních předpisů) ztraktivnit práci na dohodu o provedení práce zvýšením limitu, do kterého je výdělek daněn srážkovou daní a nepodléhá platbám souvisejícím se zdravotním a sociálním pojištěním.</p>	<p>Zákon č. 586/1992 Sb. - § 6 odst. 4 písm. a) primárně z. č. 187/2006 Sb. § 7a</p>

HK ČR	MF	<p>Cílem úpravy by mělo být zejména:</p> <p>1. Zjednodušení administrativní náročnosti určení soukromého použití (bez nutnosti vést knihu jízd za každé vozidlo/každého zaměstnance).</p> <p>Použití stejného způsobu určení soukromého užití pro účely daní z příjmů a DPH. Na základě výše uvedeného se jeví jako nejvhodnější španělský nebo německý model. Při správném stanovení paušálu za soukromé užití by nemělo docházet ke snížení příjmů státního rozpočtu a zároveň by došlo k významnému ulehčení administrativní zátěže poplatníků.</p>	<p>V případě použití vozidla zaměstnancem k soukromým účelům se navrhuje zjednodušení spočívající v tom, že by u takovýchto automobilů nemusela být vůbec vedena kniha jízd (a to ani pro účely DPH) a došlo by k navýšení zdanitelných příjmů zaměstnance oproti současnému 1 % ze vstupní ceny automobilu. Řešení by bylo dobrovolné.</p>	<p>Zákon č. 586/1992 Sb.</p> <p>- § 24 odst. 2</p> <p>Pokyn GFŘ D-22 k jednotnému postupu při uplatňování některých ustanovení zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů</p>
HK ČR	MF	<p>2. Navrhovaná změna spočívá ve zrušení povinnosti oznamovat příjmy plynoucí do zahraničí i v případech, kdy jsou takové příjmy osvobozeny od daně nebo dani nepodléhají. Nadále by tedy měly být oznamovány pouze ty příjmy, které podléhají reálnému zdanění. Stávající úprava představuje velkou administrativní zátěž s principiálně nulovým dopadem do příjmů veřejných rozpočtů.</p>	<p>Zrušení či podstatná redukce oznamovací povinnosti dle § 38da zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů. Například vypuštěním povinnosti oznamovat služby poskytované daňovými nerezidenty.</p>	<p>Zákon č. 586/1992 Sb.</p> <p>- § 38da</p>
HK ČR	MF MPSV MZdr	<p>Předávání týchž údajů na různá místa veřejné správy – finanční úřad, zdravotní pojišťovna, správa sociálního zabezpečení.</p>	<p>Upravit legislativu tak, aby si uvedené orgány mohly předávat tytéž informace, které dle aktuální úpravy musí daňový poplatník předávat každému z nich samostatně.</p> <p>Navrhuje se legislativní úprava, na základě které by finanční úřad musel předávat údaje na ČSSZ a na zdravotní pojišťovnu tak, aby se odstranila povinnost poplatníka třikrát sdělovat to samé.</p>	<p>Zákon č. 586/1992 Sb.</p> <p>Zákon č. 589/1992 Sb.</p> <p>Zákon č. 48/1997 Sb.</p>
HK ČR	MF MPSV	<p>Nutnost dodržování dlouhých archivačních lhůt představuje pro podnikatele značnou administrativní zátěž. Pokud jsou dokumenty</p>	<p>Přezkoumání potřeby archivace dokumentů a archivačních lhůt a</p>	<p>Zákon č. 563/1991 Sb.</p>

	MV	<p>povinně archivovány po delší dobu, podnikatelé musí věnovat značné úsilí a zdroje na jejich správu, organizaci a uchování. To zahrnuje nejen fyzické skladování a udržování velkého množství papírových dokumentů, ale také systematické sledování lhůt a plnění archivačních povinností. Tato administrativní zátěž má negativní dopad na podnikatelskou produktivitu a konkurenceschopnost. Podnikatelé by měli mít možnost se zaměřit na své hlavní obchodní aktivity a nezabývat se nadměrnou administrativou spojenou s archivací dokumentů. Zkrácení lhůt archivace a zjednodušení procesů archivace, například přechodem na elektronickou formu, by výrazně snížilo administrativní břemeno a umožnilo podnikatelům se více soustředit na rozvoj vlastních podnikatelských činností.</p>	<p>možnosti zjednodušení archivace, zkrácení lhůt. Navrhuje se uzákonění (rozšíření) možnosti archivovat dokumenty v elektronické podobě. Variantně taktéž podstatné zkrácení lhůt pro archivaci dokumentů.</p>	<p>- § 31 a § 32 Zákon č. 235/2004 Sb. - § 35 a § 35a Zákon č. 582/1991 Sb. - 35a Zákon č. 499/2004 Sb. - příloha č. 1</p>
HK ČR	MMR	<p>Zejména např. vynětí ze ZPF nebo vyvlastnění se řeší v různých úrovních povolovacího řízení opakovaně, je tedy zásadní zavést princip jednou a dost, tj. co již bylo schváleno, se znovu nepřezkoumává, pokud se projekt postupně zpřesňuje či naplňuje (explicitním příkladem může být kácení, které je předmětem několika posouzení).</p> <p>Problém s aspekty hospodářské soutěže, veřejných zakázek a nedostatečností daňové úpravy (de facto trojzdanění téhož) znamená v důsledku nejen byrokratickou zátěž, ale zásadní zdražení bydlení.</p> <p>Redukce stavebních úřadů je nedostatečná (redukce je v řádu nižších desítek), opravdové funkční zefektivnění by přinesla redukce na cca 220 úřadů a snížení rozsahu působnosti dotčených orgánů např. památkové péče na skutečně historicky cenné památky, památkové rezervace.</p> <p>Technické požadavky na stavby nesmí způsobit ekonomickou nedostupnost staveb. Jedná se např. zajištění požární bezpečnosti staveb v souvislosti s modrozelenou infrastrukturou, nadměrné požadavky na nejlepší možná technická řešení jako standard, což v úhrnu znamená vytvoření nedostupnosti bydlení (např. opatření proti hluku a úniku tepla v kombinaci s povinnými požadavky na větrání –</p>	<p>Navrhuje se odstranění multiplicit procesů v povolování staveb a redukce multiplikovaných agend.</p> <p>Navrhuje se konkrétní legislativní úprava kontribučních požadavků měst.</p> <p>Navrhuje se redukce počtu stavebních úřadů.</p> <p>Navrhuje se revize technických požadavků na stavby ve vazbě na ekonomickou dostupnost staveb.</p>	<p>Stavební právo a povolování</p>

		<p>složitá technologická řešení náročná na uživatele, servis, údržbu vyžadující neustálá napojení na energie a komunikační sítě).</p> <p>Za logické a nutné se považuje odmítnutí předražených povinných řešení, která nepřinesou ekonomicky odpovídající efekt (dvojnásobné investice nejsou návratné a nepřinášejí kýžený efekt).</p> <p>Úkony, které vyžadují autorizovanou osobu, by již neměl povolovat opětovně stavební úřad.</p>	<p>Navrhuje se posílení aspektu ekonomické efektivity modrozelené infrastruktury.</p> <p>Navrhuje se výrazné snížení rozsahu podkladů pro rozhodnutí o povolování staveb.</p>	
HK ČR	MMR	<p>Možnost neadekvátních zásahů ekologických a aktivistických spolků a organizací do stavebního řízení a řízení v oblasti životního prostředí. Jedná se o jeden z důvodů nepřiměřeného (ve srovnání s rozvinutými i mnoha rozvojovými zeměmi) protahování stavebního řízení v ČR.</p>	<p>Omezit možnost zásahů ekologických a aktivistických spolků a organizací do stavebního řízení a řízení v oblasti životního prostředí, a to zejména s ohledem na region jejich domicilu a oblast působení.</p>	<p>Stavební řízení jako takové</p>
HK ČR	MPO	<p>Podnikatelé jsou aktuálně existujícím administrativním prostředím nuceni získávat (a předávat) informace z mnoha různých zdrojů mnoha různými kanály. Portál podnikatele by měl jako informační systém veřejné správy využívat k poskytování služeb všechny sdílené služby eGovernmentu v souladu se zákonnými požadavky.</p> <p>Podnikatelská linka představuje interaktivní komunikační nástroj, který bude poskytovat služby jednotného call centra pro potřeby podnikatelů při řešení jejich podnikatelských záležitostí. Smyslem je přímá asistence podnikatelům se záležitostmi, které souvisejí s výkonem podnikatelské činnosti nebo výkonem práv a povinností v souvislosti s podnikatelskou činností. Návrh novely je připraven.</p>	<p>Navrhuje se vytvořit portál podnikatele, který bude představovat univerzální bránu pro přístup podnikatelů k informacím o podnikání a k možnosti komunikovat s veřejnou správou prostřednictvím informačních a komunikačních technologií bez bariér, se snahou o minimalizaci nákladů jak na straně veřejné správy, tak na straně podnikatelů a také s cílem zpřehlednit a srozumitelně zpřístupnit</p>	<p>Zákon č. 301/1992 Sb. - kompletní novela</p>

			informace o právech a povinnostech podnikatelů.	
HK ČR	MPO	<p>Výrobci elektřiny a tepla z podporovaných palivových zdrojů energie uvádějí do výkazu v systému operátora trhu podle § 3 odst. 1 vyhlášky č. 166/2022 Sb., o vykazování energie z podporovaných zdrojů, rovněž údaje o použitém palivu.</p> <p>Na základě transpozice Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů jsou potom nově od 1. ledna 2022 někteří výrobci elektřiny a tepla z biomasy a paliv z ní povinni plnit kritéria udržitelnosti a úspory emisí skleníkových plynů. V rámci procesu ověření, že kritéria splňují (certifikace), uvádějí kompletní údaje o používaném palivu, které jsou následně dostupné z databází certifikačních agentur.</p> <p>Výrobci elektřiny a tepla z pevné biomasy ve výrobnách s celkovým jmenovitým tepelným příkonem nad 20 MW a výrobci elektřiny a tepla z bioplynu ve výrobnách nad 2 MW celkového jmenovitého tepelného příkonu tedy uvádějí údaje o palivu dvakrát, jednou do výkazu v systému operátora trhu a podruhé v rámci procesu ověření splnění kritérií udržitelnosti a úspor emisí skleníkových plynů.</p>	<p>Navrhuje se zjednodušení (odstranění duplicitního reportingu) spočívající ve zrušení povinnosti těchto výrobců uvádět údaje o použitém palivu do výkazu v systému operátora trhu. Konkrétně jde o stanovení výjimky z ustanovení § 3 odst. 1 vyhlášky o vykazování, podle které by nově <i>výrobci elektřiny a tepla z pevných paliv z biomasy ve výrobně s celkovým jmenovitým tepelným příkonem nad 20 MW nebo z plyných paliv z biomasy ve výrobně s celkovým jmenovitým tepelným příkonem nad 2 MW</i> neuváděli údaje o použitém palivu.</p>	<p>Vyhl. č. 166/2022 Sb. - § 3 odst. 1</p>
HK ČR	MPO	<p>Podle § 5 odst. 3 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon) musí fyzická nebo právnická osoba, která žádá o udělení licence, prokázat, že má finanční a technické předpoklady k zajištění výkonu licencované činnosti. Finančními předpoklady se rozumí schopnost žadatele finančně zabezpečit provozování činnosti, na kterou je vyžadována licence, a schopnost zabezpečit závazky nejméně na období 5 let.</p> <p>Finanční předpoklady není povinen prokazovat žadatel o licenci na výrobu elektřiny, pokud bude instalovaný elektrický výkon výroby elektřiny nižší než 200 kW, ani žadatel o licenci na výrobu tepelné energie, pokud bude instalovaný tepelný výkon zdroje tepelné energie nižší než 1 MW.</p>	<p>Doplnit do § 5 odst. 3, příp. do § 9 odst. 1 energetického zákona větu, která stanoví, že finanční předpoklady není povinen dokládat žadatel o změnu rozhodnutí o udělení licence, který už je ve vztahu k těmto zařízením jednou prokázal.</p>	<p>Zákon č. 458/2000 Sb. - § 5 odst. 3 eventuálně - § 9 odst. 1</p>

		<p>Pokud např. výrobce s kombinovanou výrobou elektřiny a tepla s instalovaným elektrickým výkonem 400 kW a instalovaným tepelným výkonem 800 kW navýší instalovaný elektrický výkon na 600 kW a instalovaný tepelný výkon na 1100 kW, musí při změně licence na výrobu tepla opětovně prokázat finanční předpoklady, přestože je již jednou prokazoval v rámci řízení o udělení licence na výrobu elektřiny.</p>		
HK ČR	MPO	<p>Ačkoliv programové prohlášení vlády ČR počítá výslovně s podporou výroby elektrické a tepelné energie z bioplynu, setkávají se provozovatelé bioplynových stanic s nadměrnou administrativní (a na ní bezprostředně navázanou finanční) zátěží způsobenou nepřehlednou situací v oblasti daně ze zemního plynu a některých dalších plynů. Předmětem daně z plynu je podle odkazu na celní sazebník rovněž bioplyn, ačkoliv jeho energetické využití v rámci bioplynových stanic celní správa dosud nedanila. Změna nastala od 1. ledna 2021 na základě extenzivního výkladu změny legislativy ze strany Celní správy ČR. Legislativní změna (zrušení ustanovení o osvobození od daně) se totiž týkala pouze bioplynu používaného v dopravě, nikoliv bioplynu vznikajícího ve fermentoru a následně spotřebovaného v kogenerační jednotce bioplynové stanice. Zákon o dani ze zemního plynu a jiných plynů (část 45. zákona č. 261/2007 Sb.) sice dále stanoví, že plyn spotřebovaný k výrobě elektřiny je od daně osvobozen. Bioplynové stanice ale doplácí na skutečnost, že při výrobě elektřiny vzniká zahříváním motoru kogenerační jednotky jako sekundární produkt teplo. Celní správa ČR potom zahrnuje veškerý bioplyn, jehož energie se přemění na energii tepelnou (nezávisle na způsobu jeho využití) do základu daně. Výjimku mají aktuálně pouze ti provozovatelé bioplynových stanic, kteří využívají vzniklé teplo k vytápění domácností (na základě interpretace celní správy minimálně dvou), nikoliv ostatní, kteří využívají bioplynovou stanici výlučně k výrobě elektřiny, nebo sekundárně vzniklé teplo využívají k vytápění skleníků, stájí a jiných zemědělských objektů. Nejasná ale není pouze existence povinnosti takto využívaný bioplyn zdanit. Nejednoznačná, a to i v rámci samotné Celní správy ČR, je rovněž</p>	<p>S účinností od 1. ledna 2024 navrhuje jednoznačně stanovit, že bioplyn spotřebovaný v kogeneračních jednotkách bioplynových stanic je plošně osvobozen od daně, konkrétně doplnit § 8 části 45. zákona č. 261/2007 Sb., o stabilizaci veřejných rozpočtů, o následující odst. 7: „<i>Od daně je osvobozen bioplyn spotřebovaný při kombinované výrobě elektřiny a tepla, při výrobě biometanu a dále bioplyn spotřebovaný na hořáku zbytkového bioplynu.</i>“</p>	<p>Zákon č. 261/2007 Sb. - část čtyřicátá pátá, § 8</p>

		otázka výpočtu základu daně, a tedy i výše daňové povinnosti. V důsledku toho vedou provozovatelé bioplynových stanic s celními úřady vleklá daňová řízení. Řada rozhodnutí je následně předmětem přezkumu ze strany Generálního ředitelství cel a v další fázi také správních soudů. Důsledkem současné právní úpravy proto budou několikaletá daňová a soudní řízení, která skončí vyměřením daně, jejíž přínosy pro státní rozpočet jsou minimální, a to jak s ohledem na nízkou výši daně (jednotky, max. nižší desítky tisíc Kč měsíčně u jedné bioplynové stanice), tak i na relativně malé množství bioplynových stanic v ČR. Tento stav zatěžuje nadbytečnou administrativou nejen provozovatele bioplynových stanic, ale také celní úřady. Je tedy rovněž sporné, zda výnosy z této daně uplatňované vůči provozovatelům bioplynových stanic převáží nad náklady na její správu.		
HK ČR	MPO	ČOI i SZPI kontrolují správné značení ceny. Obě organizace kontrolují v tomto bodě totéž a jejich kompetence se dubluje. Není důvodu, proč by nemělo být ze strany kontrolních orgánů přistoupeno k rozdělení pravomocí tak, jak bylo provedeno u společného stravování mezi SZPI a hygienickými stanicemi. Navrhuje se explicitně stanovit kontrolní pravomoci SZPI a ČOI takovým způsobem, aby bylo najisto postaveno, ke kterým kontrolním činnostem je příslušný orgán oprávněn.	Omezit duplicitních kompetencí kontrolních orgánů.	Zákon č. 634/1992 Sb. - § 4 až § 5a a § 12 a § 12a
HK ČR	MPSV MZdr	Zatěžující povinnost vyplývá z popisu navrhovaného opatření. Problematika vypuštění některých rizik ohrožení zdraví byla legislativně řešena zatím jen částečně, doporučuje se problematice dále věnovat. Jedná se o opakovaně judikovanou problematiku, podstatou problému je administrativně velmi náročné posuzování prokazování. V praxi jsou časté případy, kdy z důvodu nepřehlednosti a roztříštěnosti úpravy v zákoně o specifických zdravotních službách a ve vyhlášce o	Navrhuje se vypustit povinnost dohlídek na pracovišti u první a druhé kategorie dle kategorizace prací. Navrhuje se vypustit některá rizika ohrožení zdraví. Navrhuje se změna závaznosti hlukových limitů na směrnost.	Zákon č. 373/2011 Sb., o specifických zdravotních službách, a další předpisy z oblasti BOZP a pracovně-právní agendy - zákoník práce, zákon č. 187/2006 Sb.

		<p>pracovně-lékařských službách nejsou dodrženy povinné náležitosti lékařských posudků, což přináší zbytečnou administrativu pro zaměstnavatele v podobě řízení o přezkumech lékařských posudků.</p> <p>Např. ČSSZ realizuje elektronicky jen nemocenské dávky, u ostatních dávek ale bohužel vše řeší stále jen „papírově“.</p> <p>Je potřebné snížit administrativu nejen zjednodušením, ale zejména digitalizací (elektronický dotazník a jeho elektronické odesílání a prokazování jeho existence apod.). S vysláním zaměstnance do zahraničí – i na školení nebo porady – je spojena poměrně rozsáhlá administrativa nejen v podobě vystavení formuláře A1. Zároveň se požaduje, aby tato agenda a její vyřizování byla digitalizována.</p> <p>Zatím platí povinnost sjednávat při každé valorizaci mezd se zaměstnanci s přesčasovým paušálem individuální dodatky k pracovním smlouvám.</p>	<p>Navrhuje se zjednodušení a zpřehlednění úpravy pracovně-lékařských posudků.</p> <p>Navrhuje se realizovat řešení v podobě důsledné digitalizace.</p> <p>Navrhuje se snížit rozsáhlou administrativu spojenou s vysíláním zaměstnanců do zahraničí a povinnost vystavování formuláře A1 i v případě krátkodobé pracovní cesty do zahraničí.</p> <p>Navrhuje se zavést možnost sjednávat se zaměstnanci s přesčasovým paušálem přesčasový paušál v pracovní smlouvě a valorizace řešit jako u jiných zaměstnanců uvedením výše mzdy do mzdového předpisu.</p>	
HK ČR	MPSV	<p>Úprava doručování písemností uvedených v § 21 zákoníku práce ve znění dle aktuálně projednávané novelizace – sněmovní tisk 423. Zkušenosti z praxe potvrzují, že uživatelsky zdatnější zaměstnanci nechtějí mít zasílané pracovněprávní dokumenty (PPD) do vlastní e-mailové schránky, protože vše mají na jednom místě v rámci aktivně používaného zaměstnavatelského portálu, kde si mohou kdykoliv kterýkoliv dokument vytisknout na pracovišti/doma (pokud mají</p>	<p>Navrhuje se úprava doručování písemností uvedených v § 21 zákoníku práce ve znění dle aktuálně projednávané novelizace.</p> <p>„(1) Jsou-li pracovní smlouva, dohoda o provedení práce,</p>	<p>Zákon č. 262/2006 Sb. - § 21</p>

	<p>vzdálený přístup) nebo mají možnost zaslat na svou vlastní e-mailovou adresu.</p> <p>Rovněž je velmi pravděpodobné, že někteří zaměstnanci nebudou chtít poskytnout svou soukromou emailovou adresu k těmto chráněným dokumentům s osobními údaji, přesto však budou stát o elektronické doručování dokumentů. Zaměstnanci mají větší důvěru vůči zaměstnavateli, co se týče bezpečného uchování těchto dokumentů, s ohledem na firemní standardy, pravidla, školení v oblasti bezpečného chování v kyberprostoru.</p> <p>Zákoník práce by měl dát prostor zaměstnancům rozhodnout se ve vazbě na jejich uživatelskou úroveň a technické zázemí, kterou cestou půjdou, a připustit i firemní prostředí, tj. zaměstnanecký portál. Firemní portály jsou dlouhodobě rozvíjeny. Zaměstnanci jsou zvyklí s nimi pracovat a mít dokumentaci na jednom místě. Navíc ani stávající úprava nebrání zaměstnanci si vlastní dokumenty poslat na soukromou e-mailovou adresu.</p> <p>Akceptoval-li zaměstnanec elektronickou komunikaci (prostřednictvím sítě nebo služby elektronických komunikací), je třeba mu nabídnout mnohem širší technické možnosti k jejímu plnému využití. Firemní e-mailová adresa zaměstnance je plně v dispozici zaměstnance, zaměstnavatel musí i ve vztahu k obsahu takovéto e-mailové schránky plně respektovat listovní tajemství (zaměstnavatel nesmí mít přístup k obsahu pracovního e-mailu označeného jménem zaměstnance).</p> <p>Rovněž možnost převzetí písemností prostřednictvím portálu zaměstnavatele představuje pro některé zaměstnance žádoucí variantu doručování. I v tomto případě je zajištěna ochrana listovního tajemství, neboť ke svým dokumentům v interních komunikačních systémech zaměstnavatele má přístup výlučně zaměstnanec na základě hesla či jiné formy zabezpečení.</p>	<p><i>dohoda o pracovní činnosti nebo jejich změny anebo dohoda podle § 49 a § 77 odst. 5 písm. a) uzavřeny prostřednictvím sítě nebo služby elektronických komunikací, je zaměstnavatel povinen doručit zaměstnanci jejich vyhotovení prostřednictvím vnitřního systému zaměstnavatele, o němž zaměstnanec výslovně informoval, nebo na elektronickou adresu pro doručování, kterou zaměstnanec zaměstnavateli za účelem doručování sdělil zaslat jejich vyhotovení na elektronickou adresu zaměstnance, která není v dispozici zaměstnavatele a zaměstnanec ji pro tyto účely zaměstnavateli písemně sdělil.</i></p> <p><i>(2) Zaměstnanec má právo od pracovní smlouvy, dohody o provedení práce, dohody o pracovní činnosti nebo jejich změny, které jsou uzavřeny prostřednictvím sítě nebo služby elektronických komunikací, odstoupit od okamžiku jejich uzavření, nejpozději však ve lhůtě 7 dnů ode dne dodání jejich vyhotovení na elektronickou adresu zaměstnance podle</i></p>	
--	---	---	--

			<i>odstavce 1. Odstoupení musí být písemné, jinak se k němu nepřihlíží. Odstoupení je možné, jen dokud nebylo ze strany zaměstnance započato s plněním.“</i>	
HK ČR	MPSV	<p>Ustanovení o doručování pracovních dokumentů zaměstnanci se hodnotí jako zbytečná administrativní zátěž, jež zatěžuje adresáty této právní normy. Navrhovaná změna je způsobilá napomoci odbourání nadbytečné administrativní zátěže a snížit tak objem nezbytně nutné byrokratické činnosti. U mzdového výměru je v praxi často problém dodržení časové lhůty. Kolektivní vyjednávání ve velkých společnostech často probíhá až do posledních dnů termínu, resp. mnohdy i později. Dohodnuté navýšování mezd pak často probíhá „minutu před dvanáctou“. Předání dokumentu/doručení pak komplikují obvyklé dovolené, nemoci a další nepřítomnosti. Plošným elektronickým zasláním mzdového výměru dodrží zaměstnavatel nárůst všem zaměstnancům včas, neboť trvá řádově minuty oproti papírové podobě, v níž trvá dny a týdny. Mzdový výměr pak velmi často deklaruje zaměstnancům pouze to, co bylo dohodnuto s odbory a je obsaženo v kolektivní smlouvě. Mzdové a platové výměry tvoří většinu písemností mzdové praxe, u nichž se dlouhodobě volá po umožnění jejich elektronického doručování. Mzdové (platové) výměry, jimiž se mzda (plat) navyšuje, nepotřebují přísný režim doručování, neboť v praxi nedochází k jejich rozporování.</p>	<p>Rozšířit digitalizaci pracovních právních vztahů. Navrhuje se umožnit zaslání méně klíčových pracovních dokumentů včetně mzdového výměru na elektronickou adresu v rámci vnitřních elektronických komunikačních systémů zaměstnavatele (za předpokladu zajištění jedinečnosti adresy a chráněného přístupu každého zaměstnance). Souhlas s takovým zasláním může být součástí pracovní smlouvy nebo jiných pracovních právních dokumentů, nikoli na zvláštním písemném prohlášení.</p>	<p>Zákon č. 262/2006 Sb.</p> <ul style="list-style-type: none"> - § 37 odst. 1 písm. f) - § 113 odst. 4 § 334
HK ČR	MPSV	<p>Zatímco zaměstnanec nyní disponuje právem vypovědět pracovní poměr bez specifikování důvodu, zaměstnavateli takové právo nenáleží. Navrhuje se tuto možnost zaměstnavatelům poskytnout pro případy, které nelze podřadit pod žádný stávající zákonný důvod k výpovědi s výjimkou zranitelných skupin (OZP, senioři, rodiče malých dětí atd.) a při zohlednění obecně silnější pozice zaměstnavatele. Zaměstnanec by tak byl přiměřeně odškodněn odstupným v podobě minimálně čtyřnásobku svého průměrného výdělku při zkrácení výpovědní doby na jeden měsíc.</p>	<p>Zavést možnost výpovědi z pracovního poměru bez udání důvodu i pro zaměstnavatele.</p>	<p>Zákon č. 262/2006 Sb.</p> <ul style="list-style-type: none"> - § 50 odst. 2 a 4 § 52

		<p>Zaměstnanec tedy obdrží mzdu a odstupné odpovídající průměrnému výdělku (tj. mzda za trvání výpovědní doby plus odstupné).</p> <p>Z ústavně zaručených práv ani mezinárodních závazků nebo evropských směrnic nevyplývá právo zaměstnance být propuštěn pouze z konkrétních taxativně stanovených zákonných důvodů. Pro zaměstnavatele představuje mimořádnou administrativní (plus z vyplývající organizační, finanční, psychologickou a další) zátěž nemožnost rozejít se zaměstnancem z jiných než stávajících výslovně stanovených zákonných důvodů.</p> <p>Z čl. 7 písm. b. Evropského pilíře sociálních práv však pouze vyplývá, že před propuštěním mají pracovníci právo být informováni o důvodech propuštění. V čl. 18 Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1152 ze dne 20. června 2019 o transparentních a předvídatelných pracovních podmínkách v Evropské unii je pak stanoven výčet skutečností, pro které zaměstnanci být propuštěni nesmí (z důvodu, že uplatňovali práva stanovená v této směrnici).</p> <p>Pracovní právo je vzhledem k tomu, že zaměstnanec je vnímán jako slabší strana, postaven mj. na principu zvláštní zákonné ochrany postavení zaměstnance [§ 1a odst. 1 písm. a) ZP]. Konkretizací tohoto principu je i to, že zaměstnanec může dát výpověď z pracovního poměru i bez uvedení důvodu, zatímco zaměstnavatel nikoliv. To, že je takovou konkretizací, ovšem neznamená, že bez něj by byl tento princip vyprázdněn.</p> <p>Má se tedy za to, že návrh změny zákona, dle které má zaměstnavatel právo dát zaměstnanci výpověď i bez důvodu, za předpokladu, že důvodem nebude uplatňování práv ze směrnice nebo zákoníku práce, je v souladu s ústavním pořádkem, principy, na kterých stojí pracovní právo, i evropskou legislativou. Zvláště tehdy, je-li dána výjimka pro zranitelné osoby a je-li výpověď bez udání důvodu spojena s nárokem na odstupné odpovídající čtyřem mzdám.</p>		
HK ČR	MPSV	Česká právní úprava zcela nekoncepčně rozlišuje dva výpovědní důvody, a to § 52 písm. d) a e) zákoníku práce. V obou případech jde o to, že zaměstnanec pozbyl dlouhodobě zdravotní způsobilost konat práci,	Sjednotit výpovědní důvody v případě zdravotních důvodů.	Zákon č. 262/2006 Sb. § 52 písm. d) a e)

		avšak v prvním případě je příčinou pracovní úraz či nemoc z povolání, kdežto ve druhém případě příčiny nesouvisějící s prací. Toto rozlišování vede k administrativním (a dalším vyvolaným problémům) vzhledem k situacím, že i když zaměstnanec nemůže konat práci ze zdravotních důvodů, může být výpověď ze strany zaměstnavatele neplatná jen proto, že zaměstnavatel či jeho smluvní lékař nesprávně odhadl příčiny pozbytí zdravotní způsobilosti. Inspirací může být slovenská právní úprava, která v § 63 odst. 1 písm. c) slovenského zákoníku práce stanoví výpovědní důvod spočívající v tom, že zaměstnanec vzhledem ke svému zdravotnímu stavu dlouhodobě ztratil způsobilost vykonávat dosavadní práci nebo ji nesmí vykonávat pro nemoc z povolání. Rozlišování důvodu ztráty zdravotní způsobilosti hraje roli pouze u práva na odstupné. Tato úprava je důležitá, protože může zaměstnavateli poskytnout jistotu, že pracovní poměr se zdravotně nezpůsobilým zaměstnancem dokáže platně rozvázat, a případný spor by se vedl pouze o právo na odstupné.		
HK ČR	MPSV	Rozvrh pracovní doby není triviálním administrativním úkonem zaměstnavatele. Pokud se zaměstnanec se zaměstnavatelem vzájemně smluvně domluví, navrhuje se umožnit rozšíření principu samorozvrhování ze strany zaměstnance, kdy takto navržený rozvrh pracovní doby zaměstnavatel následně potvrdí. Případně lze tento princip hybridně kombinovat s plánováním ze strany zaměstnavatele, kdy část pracovního rozvrhu určí zaměstnavatel a část zaměstnanec po potvrzení zaměstnavatelem. Zaměstnanec by byl pak takovým rozvrhem vždy vázán.	Rozšířit možnosti samorozvrhování pracovní doby ze strany zaměstnance.	Zákon č. 262/2006 Sb. - § 81 odst. 1 - § 85 odst. 3
HK ČR	MPSV	Úprava podmínek nepřetržitého odpočinku Platná právní úprava definuje týden jako 7 dní po sobě jdoucích (definice týdne v § 350a). Toto vymezení ale působí v praxi nejenom administrativní problémy, když se jej inspektoráty práce snaží vykládat tak, že se jedná o období „od půlnoci do půlnoci“. To fakticky znamená, že se například do nepřetržitého odpočinku v týdnu nezapočítává část dne od půlnoci do nástupu na směnu následující den. Stávající definice počítání období pro nepřetržitý odpočinek „od půlnoci do půlnoci“ je tak zjevně příliš rigidní a nevyhovující.	Navrhuje se v § 92 doplnit definici týdne: <i>„Pro účely nepřetržitého odpočinku v týdnu se týdnem rozumí období 168 hodin po sobě jdoucích, jehož začátek stanoví zaměstnavatel.“</i>	Zákon č. 262/2006 Sb. - § 92 -

		Navrhuje se proto stanovit, že pro účely nepřetržitého odpočinku v týdnu se bude týdnem rozumět 168 hodin (tedy 7 * 24 hodin), jejichž počátek stanoví (pro předcházení sporům a pochybnostem) zaměstnavatel. Tím se dosáhne vhodné implementace evropských pravidel pro pracovní dobu, která pravidlo „od půlnoci do půlnoci“ nestanoví.		
HK ČR	MPSV	Návrh zavést možnost odchylky pracovní doby u zaměstnanců zajišťujících řádný chod kritické infrastruktury – zavedení výjimky z pracovní doby pro oblast energetiky v souvislosti s nepřetržitými odpočinky mezi směnami (resp. denními odpočinky) a v týdnu (zejména v době kalamitních stavů) – snížení min. dob odpočinků a jejich poskytnutí ve vyrovnávacím období – možno řešit i prováděcí vyhláškou.	Navrhuje se v § 100 upravit: <i>„ (1) Vláda stanoví nařízením odchylky úpravy pracovní doby a doby odpočinku zaměstnanců v dopravě, jimiž jsou</i> a) <i>při provádění prací na zařízení přenosové soustavy, přepravní soustavy, distribuční soustavy v elektroenergetice a plynárenství a na zařízení pro rozvod tepelné energie, a v jejich ochranném pásmu, zejména při odstraňování havárií a poruch, při živelních událostech a v jiných obdobných mimořádných případech a při provádění oprav, údržby a revizí, a v oblasti řízení toků v přenosové soustavě, přepravní soustavě a distribučních soustavách v elektroenergetice a plynárenství a zajišťování spolehlivého provozování těchto soustav; a</i> b) <i>v dopravě, jimiž jsou</i>	Zákon č. 262/2006 Sb. - § 100 plus nový prováděcí předpis -

			<p>1. členové osádky nákladního automobilu nebo autobusu²⁴⁾,</p> <p>2. zaměstnanci údržby pozemních komunikací²⁵⁾,</p> <p>3. zaměstnanci drážní dopravy na dráze celostátní, regionální a vlečce²⁶⁾,</p> <p>4. zaměstnanci městské hromadné dopravy²⁷⁾,</p> <p>5. členové posádky letadla a zaměstnanci zajišťující provozování letiště²⁸⁾,</p> <p>přítom blíže vymezí okruh zaměstnanců uvedených v písmenech a) až e) pod písmenem b) v bodech 1 až 5. Současně vláda upraví postup a další povinnosti zaměstnavatele a zaměstnanců při úpravě pracovní doby a doby odpočinku dle tohoto odstavce.“</p>	
HK ČR	MPSV	<p>V současnosti se stále více zaměstnanců zaměřuje na práci z domova, což může vést ke změně pracovního prostředí, kdy v případě práce z domova není možné plně kontrolovat pracovní prostředí a zajistit například ergonomicky vhodné pracovní podmínky. Vyloučení nebo omezení povinností zaměstnavatele by tak odpovídalo této změně pracovních podmínek. Zákonné povinnosti vztahující se k BOZP představují značnou administrativní a finanční zátěž pro zaměstnavatele. Vyloučení nebo omezení povinností by mohlo poskytnout větší flexibilitu zaměstnavatelům při přizpůsobování se novým pracovním modelům, jako je práce z domova. Zaměstnavatelé by mohli argumentovat, že</p>	<p>Upravit povinnosti ve vztahu k BOZP z domova. Navrhuje se redukovat povinnosti zaměstnavatele plynoucí mu ze zákoníku práce a zákona o zajištění dalších podmínek bezpečnosti ochrany zdraví při práci ve vztahu k zaměstnancům vykonávajícím práci z domova.</p>	<p>Zákon č. 262/2006 Sb.</p> <ul style="list-style-type: none"> - § 102 - Zákon č. 309/2006 Sb.

		<p>povinnosti v oblasti BOZP by měly být úměrné skutečnému riziku spojenému s prací z domova. V případě práce z domova by měl být kladen větší důraz na zodpovědnost zaměstnanců za vlastní bezpečnost a ochranu zdraví. S rozvojem technologií a dostupnosti nástrojů pro práci z domova může být argumentováno, že zaměstnanci mají větší možnosti zajistit si bezpečné pracovní prostředí sami. Pokud mají přístup k vhodným nástrojům a školení, mohou být schopni samostatně provádět nezbytná opatření k ochraně svého zdraví a bezpečnosti. Především pak zaměstnavatel (za předpokladu, že se jedná o zaměstnavatele v soukromém sektoru) nemá možnost vykonávat dohled nad tím, jakým způsobem předmětný zaměstnanec dodržuje BOZP a kontrolovat tak jeho pracovní prostředí.</p>		
HK ČR	MPSV MZdr	<p>Vyhláška o pracovnělékařských službách a o některých druzích posudkové péče v § 2 ustanovuje, že hlavním aktérem v této záležitosti je především poskytovatel pracovnělékařských služeb. Poskytovatel může být v oboru všeobecné praktické lékařství nebo pracovní lékařství. V předmětném ustanovení je explicitně uvedena povinnost poskytovatele pracovnělékařských služeb provádět školení zaměstnanců určených zaměstnavatelem. Poskytování pracovnělékařských služeb je taktéž definováno v § 53 zákona o poskytování specifických lékařských služeb, který v odst. 1 specifikuje veškeré zákonem stanovené povinnosti. Stěžejní je povinnost uskutečnění školení v poskytování první pomoci. Obvykle by lékař, který poskytuje pracovnělékařské služby, neměl být v poskytování této služby zastoupen. Skutečnost však ukazuje, že především praktičtí lékaři odkazují zaměstnavatele na konkrétní organizace, jež se touto problematikou zabývají např. Zdravotní záchranná služba či Český červený kříž. K tomuto dochází i přesto, že se zaměstnavateli mají uzavřené smlouvy o poskytování pracovnělékařských služeb.</p> <p>Současná právní úprava se vnímá jako zbytečná administrativní zátěž, jež zatěžuje adresáty této právní normy. Navrhovaná změna je způsobilá napomoci odbourání nadbytečné administrativní zátěže, a snížit tak objem nezbytně nutné byrokratické činnosti.</p>	Školení první pomoci. Navrhuje se praktické zjednodušení celé agendy, neboť ta je ve stávající podobě zbytečně administrativně náročná a bez požadovaného efektu, kterým má být připravenost zaměstnanců poskytnout v případě potřeby první pomoc.	<p>Zákon č. 262/2006 Sb.</p> <ul style="list-style-type: none"> - § 103 odst. 1 písm. j) <p>Zákon č- 373/2011 Sb. a jeho prováděcí vyhláška č. 79/2013 Sb.</p> <ul style="list-style-type: none"> - § 2 písm. b) <p>Zákon č. 373/2011 Sb.</p> <ul style="list-style-type: none"> - § 53

HK ČR	MPSV	<p>Uzákonění prioritní bezhotovostní výplaty mzdy s možností výjimky pro výplatu hotovosti zaměstnanci by znamenalo zlepšení současného stavu pro všechny zúčastněné strany.</p> <p>Bezhotovostní výplata mzdy je moderním a efektivním způsobem, jak usnadnit proces platby za provedenou práci zaměstnancům. Převod finančních prostředků na bankovní účet je rychlý a bezpečný, což minimalizuje riziko ztráty nebo odcizení hotovosti. Bezhotovostní výplata mzdy taktéž usnadňuje správu finančních prostředků pro zaměstnavatele. Automatizované převody na bankovní účty zaměstnanců eliminují potřebu vedení hotovostní pokladny a dalších administrativních úkonů spojených s manipulací s penězi. To umožňuje zaměstnavatelům snížit náklady a zlepšit efektivitu svého provozu.</p> <p>Další výhodou prioritní bezhotovostní výplaty mzdy je zlepšení transparentnosti a sledovatelnosti finančních toků. Systém bezhotovostního platebního styku zaznamenává veškeré transakce, což usnadňuje sledování pohybů finančních prostředků a kontrolu správnosti vyplacených částek. To může pomoci jak zaměstnavatelům, tak zaměstnancům při řešení případných nesrovnalostí a sporů.</p> <p>Administrativní a organizační opatření zaměstnavatele spojená s výplatou hotovosti představují zátěž.</p> <p>Přestože by byla bezhotovostní výplata mzdy doporučeným prioritním způsobem, mělo by být zachováno právo zaměstnanců na výplatu hotovosti, pokud to vyhovuje jejich individuálním potřebám nebo preferencím. Navrhovaná legislativní změna by měla zajistit, že možnost výplaty hotovosti zůstává dostupná, ale byla by používána výjimečně a jen na žádost zaměstnance (zaměstnavatel by měl povinnost případné žádosti vyhovět).</p>	Stanovit výplatu mzdy prioritně bezhotovostně (pokud zaměstnanec výslovně nepožádá o hotovostní výplatu).	Zákon č. 262/2006 Sb. - § 143 odst. 1
HK ČR	MPSV	<p>Povinnost sestavování rozvrhů čerpání dovolených a jejich odsouhlasení odborovou organizací. Samotný rozvrh čerpání dovolené není při reálném určování dovolené nijak závazný či vymahatelný a jeho nesestavení není sankcionovatelné. V praxi se rozvrh čerpání dovolené ukazuje často jako přežitek a administrativní zátěž. Pokud jsou na něj</p>	<p>Zrušit povinnost sestavování písemného rozvrhu čerpání dovolené a jeho odsouhlasení odborovými organizacemi.</p> <p>„§ 217</p>	Zákon č. 262/2006 Sb. - § 217 odst. 1

		<p>některé podniky zvyklé, mohou si jej i nadále zpracovávat bez nutnosti takové úpravy v zákoně.</p> <p>Odsouhlasování písemných rozvrhů dovolené odborovými organizacemi zpomaluje proces schvalování a navyšuje administrativní zátěž. Když se tato povinnost zruší, zaměstnavatelé mohou rychleji a efektivněji reagovat na požadavky zaměstnanců ohledně dovolené. To vede k uspokojení obou stran, protože zaměstnanci získávají větší svobodu v plánování svého volna a zaměstnavatelé mohou lépe plánovat pracovní síly. Dalším aspektem je úspora administrativních nákladů. Odborové organizace musí vynakládat čas a úsilí na odsouhlasování rozvrhů dovolené. Pokud se tato povinnost zruší, snižuje se administrativní zátěž pro všechny zúčastněné strany. Zaměstnavatelé se mohou soustředit na jiné úkoly a odborové organizace mohou věnovat svůj čas a energii jiným otázkám, které jsou pro zaměstnance důležité.</p>	<p><i>(1) Dobu čerpání dovolené je povinen zaměstnavatel určit podle písemného rozvrhu čerpání dovolené vydaného s předchozím souhlasem odborové organizace a rady zaměstnanců tak, aby dovolená mohla být vyčerpána zpravidla vcelku a do konce kalendářního roku, ve kterém právo na dovolenou vzniklo, pokud v tomto zákoně není dále stanoveno jinak. Při určení rozvrhu čerpání dovolené je nutno přihlížet k provozním důvodům zaměstnavatele a k oprávněným zájmům zaměstnance. Poskytuje-li se zaměstnanci dovolená v několika částech, musí alespoň jedna část činit nejméně 2 týdny vcelku, pokud se zaměstnanec se zaměstnavatelem nedohodne na jiné délce čerpané dovolené. Určenou dobu čerpání dovolené je zaměstnavatel povinen písemně oznámit zaměstnanci alespoň 14 dnů předem, pokud se nedohodne se zaměstnancem na kratší době.“</i></p>	
HK ČR	MPSV	<p>Změnit věkovou hranici péče o dítě z 15 let věku dítěte na 9 let (byla by stanovena stejná věková hranice jako je v případě § 241a – žádost o práci z domova v novele ZP, která bude nyní projednávána v senátu – č. 124).</p>	<p>Úprava ustanovení § 241 odst. 2 ZP.</p> <p>„(2) Požádá-li zaměstnankyně nebo zaměstnanec pečující o dítě</p>	<p>Zákon č. 262/2006 Sb. - § 241 odst. 2</p>

		<p>K zákonem danému obligatornímu vyhovění žádosti o práci z domova, resp. na dálku je třeba přistupovat racionálně. Okruh zaměstnanců s tímto privilegiem by měl být přiměřený. Péče o dítě až do 15 let věku je příliš extenzivním důvodem, který má potenciál vyvolat administrativní (a organizační) problémy na straně zaměstnavatele. Za přiměřený lze mít důvod péče o malé předškolní děti a děti mladšího školního věku (do 9 let).</p>	<p><i>mladší než 9 15 let, těhotná zaměstnankyně nebo zaměstnanec, který prokáže, že převážně sám dlouhodobě pečuje o osobu, která se podle zvláštního právního předpisu považuje za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II (středně těžká závislost), ve stupni III (těžká závislost) nebo stupni IV (úplná závislost), o kratší pracovní dobu nebo jinou vhodnou úpravu stanovené týdenní pracovní doby, je zaměstnavatel povinen vyhovět žádosti, nebrání-li tomu vážné provozní důvody.“</i></p>	
HK ČR	MPSV	<p>V současné době je nezbytné uzákonit možnost vydávat vnitřní předpisy zaměstnavatele v elektronické formě. V rámci elektronické (digitální) verze vnitřního předpisu lze spatřovat značné výhody, mezi ně patří například to, že zaměstnanec má k elektronickému dokumentu přístup, že je zajištěna jeho autentičnost a integrita a že je možné prokázat jeho doručení a konstantní přístupnost pro osobu zaměstnance. Tyto podmínky jsou dnes snadno splnitelné pomocí moderních technologií, jako jsou elektronické podpisy, šifrování nebo elektronické doručky. Výhodou elektronické formy je zejména to, že je rychlejší, levnější a ekologičtější než písemná forma. Elektronický dokument se nemusí tisknout, kopírovat ani fyzicky ukládat. Tento přístup taktéž snižuje riziko ztráty nebo poškození dokumentu. Z těchto důvodů je nadbytečné požadovat, aby zaměstnavatel vydával vnitřní předpisy v písemné formě, pokud je možné zajistit jejich platnost a účinnost v elektronické formě.</p>	<p>Uzákonit, že vydání vnitřního předpisu v elektronické (digitální) formě je dostačující, resp. umožnit zaměstnavateli variabilně si zvolit, zda bude předpis vydán v písemné či elektronické formě při zachování práva zaměstnanců na tištěnou formu.</p>	<p>Zákon č. 262/2006 Sb. - § 305 odst. 2</p>
HK ČR	MPSV	<p>Předmětné ustanovení lze hodnotit jako zbytečnou administrativní zátěž, která zatěžuje adresáty této právní normy. Navrhovaná změna je</p>	<p>Zrušit § 309 odst. 6 zákoníku práce. Agentura práce by pak měla možnost téhož zaměstnance</p>	<p>Zákon č. 262/2006 Sb. - § 309 odst. 6</p>

		způsobilá napomoci odbourání nadbytečné administrativní zátěže a snížit tak objem nezbytně nutné byrokratické činnosti.	dočasně přidělit k výkonu práce u téhož uživatele na dobu delší než 12 kalendářních měsíců po sobě jdoucích, a to bez výslovné žádosti zaměstnance agentury práce.	-
HK ČR	MPSV	<p>Důvodem pro změnu zákonné úpravy sdíleného pracovního místa dle § 317a zákoníku práce je snaha o vylepšení současného znění, které se týká podmínek a postupů pro sjednání, změnu a ukončení této dohody mezi zaměstnavatelem a zaměstnancem. Důvody pro změnu zákonné úpravy jsou především následující:</p> <p>Nejasnosti a nedostatečná ochrana zaměstnanců: Současné znění je nejasné a nepřesné, což může vést k nejednoznačnostem při sjednávání, upravování nebo ukončování sdílených pracovních míst. Zaměstnanci mohou být vystaveni riziku, že jim nebudou poskytnuty potřebné informace o jejich právech a povinnostech v souvislosti se sdíleným pracovním místem. Změna zákona zajistí jasnější a konzistentnější pravidla, která budou chránit práva a zájmy zaměstnanců.</p> <p>Flexibilita a přizpůsobivost: Sdílená pracovní místa se stávají stále populárnější možností v pracovním prostředí. Zaměstnanci a zaměstnavatelé si často přejí využívat tuto formu práce pro zvýšení flexibility a přizpůsobivosti. Existující úprava však může být v některých případech příliš omezující a administrativně náročná, což může bránit využívání sdílených pracovních míst. Novelizace v tomto kontextu může umožnit větší flexibilitu při sjednávání podmínek a rozvržení pracovní doby na sdíleném pracovním místě.</p> <p>Efektivita a jednoduchost procesů: Aktuální právní úprava může být v některých případech příliš složitá a náročná na administrativu. Vyžaduje písemnou dohodu mezi zaměstnavatelem a každým zaměstnancem, což je časově i organizačně náročné pro všechny strany. Změna zákona povede ke zjednodušení procesů a snížení administrativní zátěže pro zaměstnavatele i zaměstnance, aniž by byla ohrožena práva a ochrana zaměstnanců.</p>	Změnit úpravu sdíleného pracovního místa s cílem umožnit co největší flexibilitu bez zbytečné administrativy na straně zaměstnance a zaměstnavatele.	Zákon č. 262/2006 Sb. - § 317a

HK ČR	MPSV	<p>Návrh novely ZP, jejímž cílem je správná transpozice tzv. prosazovací směrnice (směrnice 2014/67/EU o prosazování směrnice 96/71/ES o vysílání pracovníků), bude jako neopodstatněný goldplating naprosto neadekvátní administrativní zátěží pro zaměstnavatele – ručitele mzdy zaměstnance subdodavatele. Z návrhu úpravy vůbec nevyplynou praktické postupy, a vzniká tak řada otázek (např. bude ručitel povinen zaměstnance přihlásit a odhlásit k sociálnímu a zdravotnímu pojištění? v jakých termínech a jak když zaměstnanec může žádat mzdu 3 měsíce zpět a tyto povinnosti musí být splněny co nejdříve po nástupu do zaměstnání, resp. 8 dnů? budou za „pozdní“ hlášení a „pozdní“ odvod udělovány pokuty nebo penále? bude pro tyto účely vytvořen nový formulář a nové kódy?).</p> <p>Tím, že návrh novely stanoví okruh zaměstnavatelů tak, že se týká všech podnikatelů ve stavebnictví a všech jejich zaměstnanců, kteří se podílejí na konkrétní dodávce (subdodávce), jde o neopodstatněnou nadbytečnou byrokratickou zátěž nad rámec požadavků práva EU, protože směrnice se týká jen vyslaných pracovníků a jen vybraných profesí ve stavebnictví (jsou vyjmenovány v příloze ke směrnici 96/71/ES).</p> <p>Protože se návrh MPSV má týkat všech zaměstnanců, MF požaduje, aby ručitel, který bude plátcem mzdy, musel odvést daň z příjmů a všechny odvody za zaměstnance i zaměstnavatele.</p> <p>Kdyby se navrhovaná úprava týkala jen vyslaných pracovníků, nebylo by třeba tyto věci v praxi vůbec řešit, neboť vyslaní pracovníci musí být zdravotně a sociálně pojištěni v zemi, ze které byli vysláni, a s největší pravděpodobností by v ČR nepodléhali ani dani z příjmů na základě smluv o zamezení dvojího zdanění. HK ČR vzhledem k těmto nevyřešeným praktickým dopadům považuje návrh za naprosto zbytečně administrativně zatěžující a nedokončený, který bude v praxi působit potíže jak podnikatelům, tak i ČSSZ a zdravotním pojišťovnám. Navíc bude mít i další nepředvídané efekty – banky financující jakýkoli stavební projekt budou vyžadovat vytváření rezerv nebo jiné zajištění neočekávaných závazků vůči zaměstnancům subdodavatelů, dojde k</p>	Případnou novelu ZP omezit na kvalitní transpozici směrnice a vyhnout se zbytečnému goldplatingu, úpravu ručení za mzdy vztáhnout ve smyslu směrnice jen na vyslané pracovníky ve vybraných profesích stavebnictví	Zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce § 319 odst. 3 a nově navrhovaná úprava § 324a
-------	------	--	--	--

		prodražení staveb a veřejných zakázek, zejména v oblasti výstavby infrastruktury, kde subdodavatelů je velké množství.		
HK ČR	MPSV	Přechod na elektronické podpisy a elektronické doručování pracovněprávních dokumentů vede k úspoře času jak pro zaměstnance, tak i pro zaměstnavatele. Eliminuje se nutnost tisknout, podepisovat a fyzicky doručovat dokumenty, čímž se snižuje administrativní zátěž a zrychluje se celý proces zpracování dokumentace. Dalším důležitým důvodem je flexibilita a pohodlnost pro zaměstnance. Elektronická forma dokumentů je snadno dostupná z různých zařízení a umožňuje rychlé a pohodlné vyřízení pracovněprávních záležitostí. Zabezpečení a spolehlivost jsou také důležitými aspekty navrhované změny přístupu. Při využívání digitálních podpisů a elektronických doručovacích mechanismů se zvyšuje zabezpečení a spolehlivost přenosu a uchovávání důležitých pracovněprávních dokumentů. Elektronické podpisy mohou být ověřeny a dokumenty mohou být uloženy v bezpečných elektronických úložištích. To zajišťuje ochranu dat a minimalizuje riziko ztráty nebo poškození důležitých dokumentů. Navrhovaná změna taktéž otevírá nové možnosti automatizace a zlepšení procesů spojených s pracovněprávní dokumentací. Díky tomu lze dosáhnout vyšší efektivity a snížit administrativní zátěž spojenou s prací s předmětnými dokumenty.	Větší možnost digitalizace u pracovněprávní dokumentace. Navrhuje se uzákonit možnost využívání elektronických či digitálních podpisů zaměstnanci bez stávající nutnosti datových schránek; praktické využívání stávajících digitálních možností i u doručování pracovněprávních dokumentů.	Zákon č. 262/2006 Sb. - § 334 až 337
HK ČR	MPSV	Zbytečná existence „papírové agendy“, která je nadbytečná a navíc zatěžující i s ohledem na dodržování podmínek ochrany osobních údajů	Umožnit, aby na pracovišti byl přístup k elektronické verzi pracovně právní dokumentace zaměstnanců při zachování práva zaměstnanců na tištěnou formu.	Zákon č. 435/2004 Sb. § 136
HK ČR	MPSV	Předmětné ustanovení se hodnotí jako zbytečná administrativní zátěž, jež zatěžuje adresáty této právní normy. Navrhovaná změna je způsobilá napomoci odbourání nadbytečné administrativní zátěže, a snížit tak objem nezbytně nutné byrokratické činnosti.	Zrušit § 59 odst. 2 zákona o zaměstnanosti. Zrušit administrativní povinnost agentur práce sdělovat generálnímu ředitelství Úřadu práce vždy do	Zákon č. 435/2004 Sb. - § 59 odst. 2

			31. ledna údaje pro statistické účely.	
HK ČR	MPSV	<p>Povinnost vykazovat povinný podíl i pro zaměstnavatele s podílem nad 50 % OZP –</p> <p>Zaměstnavatelům zaměstnávajícím více než 25 zaměstnanců v pracovním poměru je v § 83 zákona o zaměstnanosti uložena povinnost do 15. února písemně ohlásit místně příslušné krajské pobočce ÚP ČR plnění povinného podílu za uplynulý kalendářní rok a způsob jeho plnění.</p> <p>Tedy i zaměstnavatelé, kteří poskytují náhradní plnění ostatním firmám (tj. ti zaměstnavatelé, kteří každé čtvrtletí podrobně dokládají na ÚP – tedy na MPSV – seznamy svých OZP zaměstnanců včetně jejich úvazků a mzdových nákladů) musejí do 15. 2. každého roku vyplnit formulář o povinném podílu a odeslat ho opět na MPSV. U těchto zaměstnavatelů je to ale absurdní povinnost. Přesto nesplnění této povinnosti je důvodem k zahájení správního řízení a udělení pokuty. Pokuta v oblasti zaměstnanosti ale v některých případech znamená, že nelze čerpat některé dotace nebo příspěvky v oblasti zaměstnanosti.</p>	<p>Zrušit ohlašovací povinnost o povinném podílu pro zaměstnavatele, kteří zaměstnávají více než 50 % OZP. Potřebné informace o počtech OZP u těchto zaměstnavatelů získat ze čtvrtletních přehledů, které odevzdávají průběžně.</p>	<p>Zákon č. 435/2004 Sb. - § 83</p>
HK ČR	MPSV	<p>Nadměrná administrativní zátěž při žádostech o dotace a vykazování sociálních služeb.</p> <p>Žadatelům jsou uloženy povinnosti tytéž údaje vyplňovat pro kraj do KISSOSu a pro MPSV do OK systému. (A pro obce do nejrůznějších tabulek, které si vytvářejí každá vlastní, ale to nelze řešit systémově).</p> <p>OK systém – tedy software pro podávání žádostí a zpráv o sociálních službách –</p> <p>Je uložena povinnost opakovaně v něm vyplňovat stejné údaje při žádostech o dotace na sociální služby. OK systém neumožňuje kopírovat předchozí žádosti nebo zprávy, takže jsou žadatelé nuceni každých 6 měsíců vyplňovat stejné údaje, z nichž některé se nezměnily třeba 15 let – kontakty, adresy, popisy cílových skupin, popisy služeb, apod. Zároveň ani při podávání žádostí o dofinancování nelze zkopírovat původní žádost, je nutné ji vyplnit celou znovu včetně všech příloh, přestože se v ní při dofinancování většinou změní jen pár údajů z mnoha desítek.</p>	<p>Pro OK systém:</p> <p>Varianta 1: umožnit kopírování žádostí a zpráv z předchozích období.</p> <p>Varianta 2: zobrazovat ve zprávách a žádostech data za minulá období, která už jsou v OK systému vyplněná (zdroje, náklady, kontakty, cílové skupiny, počty uživatelů, počty hodin péče, apod.)</p> <p>Obecně:</p>	<p>Zákon č. 108/2006 Sb. - § 85 odst. 5 - § 101a odst. 5</p>

		Při vyplňování žádostí o dotace i zpráv o službách v OK systému je povinnost vyplňovat kromě finančních údajů na požadované období také finanční údaje za poslední 2 roky. Stejná data za poslední 2 roky se ale do OK systému opisují opakovaně. Zároveň se stejná data opisují i do krajského informačního systému KISSOS	Zprovoznit výměnu dat mezi OK systémem a krajskými systémy (KISSOS).	
HK ČR	MPSV	<p>Povinnost oznamovat volné pracovní místo, na kterém zaměstnavatel zamýšlí zaměstnávat cizince, Úřadu práce, byla do zákona o zaměstnanosti vložena novelou č. 427/2010 Sb. Dle důvodové zprávy měla být flexibilnější alternativou kdysi platné povinnosti zaměstnavatelů získat povolení k zaměstnávání cizinců. V současné podobě již neobsahuje výše uvedenou novelou stanovenou povinnost záměr s Úřadem práce projednat. Z historického vývoje je tedy patrná vůle zákonodárce zaměstnavatelům zaměstnávání cizinců ulehčit a snížit tak zbytečnou byrokracii.</p> <p>Dle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu je jedním z cílů zákona o zaměstnanosti eliminace nerovného zacházení ve vztahu k uchazečům o zaměstnání (Nejvyšší správní soud, 6 Ads 68/2013-28, 2. 7. 2014). Oznamování volných míst Úřadu práce ovšem naplnění tohoto cíle nijak zvlášť nepomáhá a domníváme se, že se naopak mívá účelem. V rozhodovací praxi správních soudů byla v nedávné době řešena otázka excesivního postupu ze strany Úřadu práce, kdy tento po zaměstnavatelích vyžadoval nadbytečné dokumenty, na které nemá ze zákona nárok, přičemž s jejich dodáním spojoval nárok na zveřejnění dané pracovní pozice (rozsudek Krajského soudu v Ostravě, sp. zn. 25 A 238/2021-61, později přezkoumaný Nejvyšším správním soudem). V dané věci zaměstnavatel oznámil Úřadu práce pracovní pozici v březnu 2021, přičemž ochrany ze strany správního soudu se mu dostalo až v červnu 2022. Jak je vidět z příkladu, zaměstnavatelé jsou vystavováni excesům ze strany Úřadu práce, přičemž ochrana ze strany správních soudů přichází příliš pozdě.</p> <p>Máme tak za to, že ustanovení § 86 zákona o zaměstnanosti v současné podobě představuje pouhý pozůstatek předchozí přísnější úpravy a již neplní svůj účel. V souladu s vůlí zákonodárce v posledních letech co do</p>	Zrušení § 86 zákona o zaměstnanosti. Snížení administrativní zátěže zaměstnavatelů spojené s povinnostmi oznamovat volné pracovní místo, na kterém zamýšlí zaměstnávat cizince, Úřadu práce.	Zákon č. 435/2004 Sb. - § 86

		snižování zátěže zaměstnavatelů, kteří zaměstnávají cizince, navrhuje toto ustanovení zrušit.		
HK ČR	MPSV	Předmětné ustanovení se hodnotí jako zbytečná administrativní zátěž, jež zatěžuje adresáty této právní normy. Navrhovaná změna je způsobilá napomoci odbourání nadbytečné administrativní zátěže, a snížit tak objem nezbytně nutné byrokratické činnosti.	Zrušit § 87 a 88 zákona o zaměstnanosti. Zrušení administrativní informační povinnosti zaměstnavatelů o zaměstnávání občanů EU a cizinců. Toto omezení brání efektivnímu náboru nových zaměstnanců.	Zákon č. 435/2004 Sb. - § 87 až 88
HK ČR	MPSV	Předmětné ustanovení se hodnotí jako zbytečná administrativní zátěž, jež zatěžuje adresáty této právní normy. Navrhovaná změna je způsobilá napomoci odbourání nadbytečné administrativní zátěže, a snížit tak objem nezbytně nutné byrokratické činnosti.	Zrušit § 102 odst. 2 zákona o zaměstnanosti. Zrušení administrativní povinnost zaměstnavatelů vést evidenci občanů EU, jejich rodinných příslušníků a evidenci cizinců, které zaměstnává.	Zákon č. 435/2004 Sb. - § 102 odst. 2
HK ČR	MPSV	Omezení agentur práce brání efektivnímu náboru nových zaměstnanců. Důsledkem tohoto byrokratického omezení je rozšířené fungování zastřehného agenturního zaměstnání.	Zrušit omezení agentur práce zprostředkovávat své zaměstnance – cizince formou dočasného přidělení k výkonu práce u jiné právnické nebo fyzické osoby. Navrhuje se změnit legislativu tak, aby agentury práce mohly dočasně přidělovat cizince na všechny druhy prací bez omezení.	Nařízení vlády č. 64/2009 Sb.
HK ČR	MPSV	S ohledem na vysoký počet exekucí, které jsou v současné době evidovány pro zúčtování, je velice administrativně náročné ručně vyplňovat definované údaje o zaměstnancích. Ruční zadávání (měsíčního) vyměřovacího základu (čisté mzdy pro srážku) zaměstnanců, ze kterého se provádí srážka ze mzdy, představuje pro podnikatele podstatnou administrativní zátěž, se kterou se pojí zvýšené riziko chyb.	Je naprosto nezbytné vytvořit rozhraní mezi zaměstnavatelem a portálem exekucí, které by umožnilo pravidelný přenos nebo nahrávání definovaných údajů o zaměstnancích, včetně	Vyhl. č. 432/2003 Sb.

		<p>Rozsah přílohy č. 1 je neadekvátně rozsáhlý a komplikovaný. Současnou právní úpravu lze vnímat jako zbytečnou administrativní zátěž, jež zatěžuje adresáty této právní úpravy. Navrhovaná změna je způsobilá napomoci odbourání nadbytečné administrativní zátěže, a snížit tak objem nezbytně nutné byrokratické činnosti.</p>	<p>vyměřovacího základu pro srážku exekuce. Předpokládá se, že na základě těchto údajů by bylo předem určeno, který zaměstnavatel bude uplatňovat nezabavitelné částky. Před dokončením zúčtování mezd, když zaměstnavatel již zná konečnou čistou mzdu pro srážku exekuce, by zaměstnavatel prostřednictvím rozhraní nahrál tuto čistou mzdu na portál a portál by okamžitě předal vypočtené částky zaměstnavateli. S ohledem na uzávěrku mezd by musel portál automaticky provést výpočet srážky, jakmile obdrží vyměřovací základ, aby bylo možné provést zúčtování v interním termínu. Vzhledem k objemu dat a jejich zpracování jednotlivými uživateli by bylo náročné vytvářet pro všechny uživatele externí datové schránky a provádět údržbu těchto uživatelů.</p>	
HK ČR	MPSV	<p>Jednotlivá pracoviště ÚP nepostupují centrálně a jednotně; některé ÚP chtějí vyplňovat Monitorovací dotazníky (statistiky s počty zaměstnáváných, žen, mužů atp.), ale tyto údaje chtějí jen za svůj region, což znamená obtížné vyhledávání zaměstnanců podle daného regionu. Každé územní pracoviště to vyžaduje různou formou a s různými daty. Navrhuje se tedy přijetí vyhlášky, prostřednictvím které bude jednotně upraven postup, kterým se jednotlivá pracoviště ÚP mají řídit, resp. přijetí závazného metodického pokynu s obdobnou funkcí.</p>	<p>Sjednotit postupy pracovišť Úřadů práce.</p>	<p>Zákon č. 73/2011 Sb. a veškeré metodické pokyny ÚP a MPSV vůči ÚP, jakož i kontrolní mechanismy zajišťující jednotný postup</p>

		Současnou právní úpravu, resp. její aplikační praxi lze vnímat jako zbytečnou administrativní zátěž, jež zatěžuje adresáty této právní úpravy. Navrhovaná změna je způsobilá napomoci odbourání nadbytečné administrativní zátěže, a snížit tak objem nezbytně nutné byrokratické činnosti.		
HK ČR	MSpr	Podnikatelé mají zásadní obavy ze zneužívání nového institutu v konkurenčním boji, proto naléhají na korekci připravovaného zákona. Preventivní opatření i kroky v reakci na již iniciovaná účelově vyvolaná řízení budou klást na firmy vysoké administrativní i finanční nároky. V probíhajícím legislativním procesu je proto třeba udržet odmítnutí principu opt-out a zamezení rozšíření procesní legitimace nad rámec akreditovaných subjektů, naopak je třeba zpřísnit podmínky pro zařazení (spotřebitelských organizací) mezi oprávněné osoby a zpřísnit režim zpřístupnění důkazních prostředků. Dále je nutno vypustit určovací žalobu a upravit přechodná ustanovení (uplatnění nároků bude možné pouze tehdy, pokud od vzniku uplynuly maximálně 3 roky před nabytím účinnosti zákona).	Navrhuje se zpřísnění požadavků na zahájení a vedení hromadných žalob.	Zákon o hromadném řízení a související novela zákona na ochranu spotřebitele
HK ČR	MSpr	Počet firem v České republice je podle dostupných informací skoro 546 tisíc, z toho je více než 518 tisíc společností s ručením omezeným a 27 tisíc akciových společností. Tyto společnosti mají podle zákona povinnost zakládat účetní závěrku do Sbírký listin do 30 dnů od jejího schválení nejvyšším orgánem společnosti a zároveň nejpozději do 12 měsíců od rozvahového dne. Podle dostupných informací své účetní závěrky nezveřejňuje včas ve Sbírce listin obchodního rejstříku 42 procent společností. Pro řadu firem v pozici obchodních partnerů či investorů je tak administrativně (a finančně) náročné získat relevantní informace o nereportujících firmách. Tato situace je přitom řešitelná za pomoci IT prostředků. Jedná se zejména o automatický screening společností, které dlouhodobě neplní povinnost předkládat uvedené listiny a jejich následné obesílání automatickou výzvou, která tyto společnosti na porušování zákona upozorní.	Navrhuje se upravit text § 104 až 105a zákona o veřejných rejstřících ve smyslu uvedeného popisu.	Zákon č. 304/2013 Sb. - § 104 až 105a

		<p>Cílem je vyčistit veřejné rejstříky od „mrtvých“ společností, zajistit dodržování povinnosti vyplývajících ze zákona a zefektivnit jejich správu a nastavit aktivní komunikaci mezi správci veřejných rejstříků a subjektů v nich zapsaných. Zatím brání nasazení AI a robotů skutečnost, že komunikaci vede vždy vyšší soudní úředník (v případě OR). V dnešní době je již technologicky možné, aby docházelo ke kontrole strojově. Taktéž je možné výzvy odesílat automatizovaně, čímž by došlo k zefektivnění, vyšší transparentnosti a pročištění veřejných rejstříků. Robot by mohl výzvu odesílat v případě, že by jím odesílané výzvy obsahovaly elektronický podpis toho, kdo rozhodnutí vydal (např. asistent soudce, vyšší soudní úředník), případně by byla výzva označena uznávanou elektronickou značkou. Pokud by tyto požadavky nebyly naplněny, tak by bylo třeba změnit zákon o veřejných rejstřících (konkrétně § 104, 105 a 105a), a to tak, že by se zde uvedlo, že výzva má formu opatření (které nemá tolik potřebných náležitostí). Návrh novely je připraven.</p>		
HK ČR	MSpr	<p>Podnikatelská veřejnost uvítala taxativní upřesnění rozsahu povinností plátce mzdy danou § 33 odst. 5 exekučního řádu. Toto ustanovení však může být negováno ustanovením § 34 odst. 4 účinným od 1. 1. 2024 upravujícím pro exekutora povinnost používat vůči plátcu mzdy formulář, jehož náležitosti a vzor stanoví vyhláška. To exekutorovi umožňuje požadovat i jiné údaje potřebné k vedení exekuce, pokud žádost zdůvodní. Tím se pro exekutory opět vytvořil prostor vyžadovat od plátců mzdy údaje, které si může zjistit jinak. Exekutor tak bude zatěžovat podnikatele administrativními činnostmi, za které však mají minimální náhradu. S ohledem na vysoký počet exekucí, který je v současné době evidován pro zúčtování, je velice administrativně náročné ručně vyplňovat definované údaje o zaměstnancích. Ruční zadávání (měsíčního) vyměřovacího základu (čisté mzdy pro srážku) zaměstnanců, ze kterého se provádí srážka ze mzdy, pro podnikatele představuje podstatnou administrativní zátěž, se kterou se pojí zvýšené riziko chyb. Proto je naprosto nezbytné vytvořit rozhraní mezi zaměstnavatelem a portálem</p>	Zavést jednu digitální platformu / jednoho elektronický prostor, kam bude zaměstnavatel hlásit informace společně pro všechny exekutory zejména z důvodu, že je-li v současné době v evidenci k zúčtování několik tisíc exekucí, bylo by pro zaměstnavatele velice administrativně náročné vyplňovat definované údaje o zaměstnancích ručně. O další administrativní zátěž by šlo v případě ručního zadávání (měsíčního) vyměřovacího základu (čisté mzdy pro srážku) zaměstnance, z kterého by se prováděla srážka ze mzdy. Při	Zákon č. 120/2001 Sb. - § 34

		<p>exekucí, které by umožnilo pravidelný přenos nebo nahrávání definovaných údajů o zaměstnancích, včetně vyměřovacího základu pro srážku exekuce. Předpokládá se, že na základě těchto údajů by bylo předem určeno, který zaměstnavatel bude uplatňovat nezabavitelné částky. Před dokončením zúčtování mezd, když zaměstnavatel již zná konečnou čistou mzdu pro srážku exekuce, by zaměstnavatel prostřednictvím rozhraní nahrál tuto čistou mzdu na portál a portál by okamžitě předal vypočtené částky zaměstnavateli. S ohledem na uzávěrku mezd by musel portál automaticky provést výpočet srážky, jakmile obdrží vyměřovací základ, aby bylo možné provést zúčtování v interním termínu. Vzhledem k objemu dat a jejich zpracování jednotlivými uživateli by bylo náročné vytvářet pro všechny uživatele externí datové schránky a provádět údržbu těchto uživatelů.</p>	<p>ručním zadáváním hrozí i zvýšená chybovost.</p> <p>Je zcela nezbytné, aby bylo vytvořeno rozhraní mezi zaměstnavatelem a portálem exekucí, na základě kterého by probíhal pravidelný přenos nebo nahrání definovaných údajů o zaměstnancích, včetně předání vyměřovacího základu pro srážku exekuce.</p> <p>A dále v § 34 odst. 4 ze znění účinného k 1. 1. 2024 vypustit text: „<i>případně o sdělení jiných údajů potřebných k vedení exekuce, jejichž potřebnost v žádosti odůvodní</i>“ a paušální náhradu zaměstnavatele (vyhl. č. 517/2021 Sb.) zvýšit 50 Kč na 100 Kč.</p>	
HK ČR	MV MPO MZe	<p>Ad I) – Kontrolní orgány ustupují od ukládání pokut na místě formou blokové pokuty, i když takto sankcionovat mohou. Existuje republiková nejednotnost dle rozdělení na kraje v případě ČOI. Není jasné, proč neukládá pokuty na místě SZPI, když tuto pravomoc má. ČOI má možnost při zjištění porušení zákona (např. neoznačené zboží nebo chybně uvedená cena) udělit pokutu na místě kontrolované provozovně (do výše 10 000,- Kč). V současné době se tak děje ojediněle a vznikají potom správní řízení, která jsou administrativně samozřejmě náročnější, a to jak pro podnikatele, tak i pro příslušné orgány státní správy.</p> <p>Ad III) –</p>	<p>I) Otevřít problematiku ukládání pokut.</p> <p>II) Při ukládání souhrnných pokut ze strany SZPI (aktuálně jedna pokuta sankcionuje několik provinění, za která je uložena jako souhrnná) se požaduje rozdělovat samostatně tzv. dodavatelská provinění. Jedná se zejména o případy nevyhovujících laboratorních rozborů, kdy je poměrná část</p>	<p>Zákon č. 255/2012 Sb.</p> <ul style="list-style-type: none"> - obecně - § 25 - plus příslušné zákony

		<p>Každou provozovnu navštíví např. SZPI i více než 4x za rok. Při počtu např. 350 provozoven je to enormní zátěž. Kontroly v poslední době nehledají „těžké prohřešky“, ale pro odůvodnění své návštěvy často hledají i malichernosti v podobě popraskané omítky na venkovní rampě. Do této sekce patří i ostatní kontroly, kdy prodejny kontrolují SZPI, ČOI, hygienické stanice, veterináři, hasiči, úřad práce, městský úřad a mnoho jiných – v tomto kontextu naprosto absentuje dodržování požadavku na koordinaci a spolupráci kontrolních orgánů dle § 25 kontrolního řádu. Současnou právní úpravu lze vnímat jako zbytečnou administrativní zátěž, jež zatěžuje adresáty této právní úpravy. Navrhovaná změna je způsobilá napomoci odbourání nadbytečné administrativní zátěže, a snížit tak objem nezbytně nutné byrokratické činnosti.</p>	<p>celkové pokuty přefakturována na dodavatele nevyhovující potraviny. III) Omezit nadměrnou zátěž ze strany kontrolních orgánů.</p>	
HK ČR	MV	<p>Elektronická komunikace umožňuje rychlou a snadnou výměnu informací mezi podnikateli a státními úřady či zdravotními pojišťovnami. Elektronická komunikace umožňuje automatizaci a digitalizaci procesů, což snižuje administrativní zátěž pro úředníky i podnikatele. Díky elektronickému systému se informace mohou přenášet přímo mezi úřady a institucemi, což minimalizuje riziko chyb spojených s ručním zpracováním dat. Dalším důležitým faktorem je snadnější přístup k informacím. Jedna společná platforma nebo elektronický kanál by umožnil občanům snadný přístup k informacím od různých státních úřadů a institucí. Elektronická komunikace nabízí podnikatelům větší flexibilitu a pohodlí při vyřizování jejich záležitostí s úřady. Možnost odesílat žádosti, vyplňovat formuláře a komunikovat s úředníky elektronicky by vedla ke zvýšení spokojenosti občanů se službami poskytovanými státními institucemi. Elektronická komunikace rovněž snižuje spotřebu papíru a dalších zdrojů spojených s tradičním fyzickým zpracováním dokumentů. Zavedení elektronické komunikace by tak přispělo k ochraně životního prostředí a udržitelnosti. V neposlední řadě je třeba položit akcent na modernizaci a digitalizaci veřejného sektoru. Zavedení elektronické komunikace se všemi státními úřady, zdravotními pojišťovnami a dalšími institucemi na jedné společné platformě nebo prostřednictvím jednoho elektronického kanálu by přineslo mnoho</p>	<p>Zavést digitalizaci / elektronickou komunikaci zaměstnavatelů ohledně zaměstnanců. Navrhuje se uzákonit možnost zavedení elektronické komunikace se všemi státními úřady, zdravotními pojišťovnami apod. ideálně na jedné společné platformě, jednom elektronickém kanálu.</p>	Zákon č. 297/2016 Sb.

		výhod pro podnikatele, úřady a společnost jako takovou. Zefektivnilo by se vyřizování záležitostí a snížila by se rovněž nadměrná administrativní zátěž.		
HK ČR	MV	Cizinci, kteří v ČR využívají sociální systém (podpora, dávky) by měli mít povinně datovou schránku fyzické osoby. Takové osoby jsou pro stát nekontaktní (obtěžně kontaktní) a v ČR bydlí bez trvalého bydliště. Je třeba předejít růstu napětí mezi občany a cizinci. Je potřeba mít jasný argument, že stát s nimi bude správně komunikovat, stejně tak jako oni s ním. Cizinci, kteří čerpají výhody sociálního systému v ČR, by měli být pro státní správu kontaktní a ISDS je ověřený a efektivní systém, který toto umožňuje.	Navrhuje se zavedení povinné datové schránky pro cizince, kteří v ČR využívají sociální systém.	„Cizinecká“ datová schránka Zákon o pobytu cizinců a zákon č. 300/2008 Sb. o elektronických úkonech
HK ČR	MV MPO MF	Uzákonění možnosti digitální účtenky jakožto plnohodnotné alternativy k účtence papírové umožní poskytování rozšířených informací o produktech a jejich složení, podporu tvorby nákupních seznamů, doporučení dalších produktů a usnadnění rychlých nákupů díky integraci s prodejními technologiemi. Důležitou součástí je také možnost přímé komunikace se zákazníkem, zejména pokud jde o sledování výrobků, zajištění jejich bezpečnosti, efektivní stažení z trhu a propojení s rychlými systémy upozornění, jako je například Rapex, RASFF a další. Možnosti pro nové služby jsou neomezené, záleží pouze na inovativnosti a kreativitě. Výrobci ve spolupráci s obchodníky mohou spotřebitelům nabídnout další informace, které se týkají kolaborativních prodejních nabídek, inovací značky, novinek a souvisejících produktů. Zákazníci ocení rychlé vyhledávání účtenek pro případné reklamace či monitorování záruční doby, zejména u zboží s dlouhodobým životním cyklem. Navíc mohou využít přímého kontaktu s výrobcem a propojenosti účtenky s uživatelským manuálem, poprodejním servisem a dalšími informacemi. Výhody digitální formy mohou plně využít také zákazníci ve firemním sektoru (B2B), jelikož eliminuje potřebu manuální práce spočívající ve zdvojování dat do finančního systému. Tento formát také přispívá ke snížení prostoru pro nelegální ekonomické aktivity. Dalšími významnými adepty jsou samozřejmě banky a vydavatelé platebních karet, kteří mají	Uzákonit digitální účtenku jakožto plnohodnotnou alternativu k účtence papírové. Navrhuje se umožnit zákazníkovi vždy volbu, zda chce účtenku papírovou nebo digitální – opt-in princip. K tomu, aby zákazník mohl využívat digitální účtenky, musí být splněny následující podmínky: <ul style="list-style-type: none"> - Zákazník musí získat digitální identitu, která bude obecně akceptovaná). - Obchodník musí upravit pokladní systém tak, aby rozpoznal digitální identitu zákazníka, vygeneroval digitální účtenku a následně ji zaslal na předem 	Zákon č. 127/2005 Sb. Zákon č. 634/1992 Sb. Zákon č. 586/1992 Sb. Zákon č. 370/2017 Sb. Zákon č. 64/1986 Sb. Zákon č. 110/2019 Sb. Zákon č. 563/1991 Sb.

		se zákazníkem blízký vztah a zpracovávají všechny platební transakce zákazníka.	stanovené místo (e-mail nebo datové úložiště). Digitální účtenku je třeba automatizovaně vytvořit, poslat, přijmout a zpracovat. Zákazník má přístup k aplikaci / webové adrese, na které bude své účtenky přijímat a pracovat s nimi.	
HK ČR	MZdr	V praxi jsou časté případy, kdy z důvodu nepřehlednosti a roztříštěnosti úpravy v zákoně o specifických zdravotních službách a ve vyhlášce o pracovnělékařských službách, nejsou dodrženy povinné náležitosti lékařských posudků, což představuje zbytečnou administrativní zátěž pro zaměstnavatele v podobě řízení o přezkumech lékařských posudků. Současnou právní úpravu lze vnímat jako zbytečnou administrativní zátěž, jež zatěžuje adresáty této právní úpravy. Navrhovaná změna je způsobilá napomoci odbourání nadbytečné administrativní zátěže, a snížit tak objem nezbytně nutné byrokratické činnosti.	Zjednodušit a zpřehlednit úpravy pracovnělékařských posudků.	Zákon č. 373/2011 Sb. - § 43 odst. 3 Vyhláška č. 98/2012 Sb.
HK ČR	MZdr	Oblast pracovnělékařských prohlídek zřejmě dozná výrazných změn; přesto by šla ještě zjednodušit vrácením prohlídek k registrujícím praktickým lékařům, kteří své pacienty znají. Pacientům (zaměstnancům) tak odpadne povinnost obstarávat si svůj výpis ze zdravotnické dokumentace, který nyní potřebují pro účely vstupní pracovnělékařské prohlídky. Rovněž se navrhuje sjednocení výkladu a metodiky u prohlídek osob pracujících na základě dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr. Současnou právní úpravu, resp. aplikační praxi lze vnímat jako zbytečnou administrativní zátěž, jež zatěžuje adresáty této právní úpravy.	Sjednotit výklad metodiky provádění pracovnělékařských prohlídek u osob vykonávajících práci na základě dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr.	Zákon č. 373/2011 Sb. - § 59
HK ČR	MZdr	Povinnost označovat složení se zvýrazněnými alergeny v těsné blízkosti nebalené potraviny nabízené samoobslužným způsobem – typicky pečivo – způsobuje nadměrnou zátěž podnikatelům – informace spotřebiteli byly k dispozici v dostatečné formě i před novelou. Navíc se nyní dubluje s povinnostmi ke značení alergenů u nebalených potravin, která zrušena nebyla.	Zrušit § 8 odst. 1 písm. e) zák. č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích (označování složení se zvýrazněnými alergeny v těsné blízkosti nebalené potraviny nabízené	Zákon č. 110/1997 Sb. - § 8 odst. 1 písm. e)

			samoobslužným způsobem – typicky pečivo), který byl vložen do tohoto zákona novelou č. 174/2021 Sb., v roce 2021.	
HK ČR	MZdr	<p>V rámci jednotlivých územních pracovišť či okresů, lze pozorovat odlišné postupy a uplatňování výkladů a požadavků. Typicky lze zmínit např. jiné výklady zařazení prací do kategorizace prací. Bohužel se vždy musí komunikovat s KHS podle místa dané provozovny a nelze řešit obecně centrálně, což by ušetřilo dost práce. Navrhuje se tedy přijetí vyhlášky, prostřednictvím které bude jednotně upraven postup, kterým se budou jednotlivé KHS řídit, resp. přijetí závazného metodického pokynu s obdobnou funkcí.</p> <p>Současnou právní úpravu, resp. aplikační praxi lze vnímat jako zbytečnou administrativní zátěž, jež zatěžuje adresáty této právní úpravy.</p> <p>Navrhovaná změna je způsobilá napomoci odbourání nadbytečné administrativní zátěže, a snížit tak objem nezbytně nutné byrokratické činnosti.</p>	Sjednotit postupy KHS.	Zákon č. 258/2000 Sb. - § 82 a § 82a
HK ČR	MZdr	Nutnost předložit posudek lékaře o zdravotním stavu účastníka při odjezdu dítěte na pobytovou akci delší než 5 dnů. Posudek se vystavuje na 2 roky, takže na každý tábor kromě tohoto posudku (který u lékaře musí zaplatit) má rodič stejně povinnost předkládat prohlášení o bezinfekčnosti k datu odjezdu. Aktuální stav zatěžuje zaměstnavatele, který musí řešit nepřítomnost zaměstnanců-rodičů na pracovišti.	Buď povinnost úplně zrušit, nebo nahradit předložením očkovacího průkazu.	Zákon č. 258/2000 Sb. - § 9 odst. 3 Vyhl. č. 106/2001 Sb.
HK ČR	MZdr MPSV MF	<p>Komunikace plátce (PO, PFO) s pojišťovnou jiným než elektronickým způsobem – současné formy podání v listinné podobě zatěžují administrativní činnost, příjem a zpracování dokumentů na straně VZP ČR. Pro plátce je jednoznačně efektivnější elektronické vyplnění a předání dokumentu než jeho listinná podoba. Pro pojištěnce odstranění osobní komunikace, kdy elektronická podoba je jednodušší a efektivnější k vyplnění a předání než listinná podoba dokumentu.</p> <p>Alternativně lze problém řešit integrací elektronických podání (a plateb) podnikatelských subjektů vůči finanční správě, ČSSZ a zdravotním</p>	Nastavit povinnou elektronickou komunikaci u všech podání jako je PPZ, Přehled OSVČ a všechny ostatní formuláře pro právnické osoby a podnikající fyzické osoby.	Zákon č. 592/1992 Sb. - § 24 odst. 2 - § 25 odst. 3

		pojišťovnám (faktická povinnost elektronické komunikace vůči FÚ je již realitou).		
HK ČR	MZdr	Zaměstnavatelé jsou povinni podávat některá oznámení duplicitně se státními institucemi nebo i s pojištěncem. Jedná se o oznámení na vybrané státní kategorie (např. nezaopatřené dítě – student, důchodce apod.). Tato hlášení od zaměstnavatele jsou nadbytečná, protože zaměstnavatel je pouze prostředník, který je pojišťovně oznamuje jen sekundárně a obtížně garantuje jejich správnost. Hlášení je vhodné uložit pouze příslušné instituci.	Zrušit povinnost zaměstnavatele oznamovat rozhodné skutečnosti podle § 10 odst. 1 písm. c) zák. č. 48/1997 Sb. Jedná se o úpravu § 27 odst. 2 zák. č. 592/1992 Sb., aby všechny instituce byly povinovány předávat informace (viz např. diskuze ke školám apod.)	Zákon č. 48/1997 Sb. - § 10 odst. 1 písm. c) Zákon č. 592/1992 Sb. - § 27 odst. 2
HK ČR	MZdr	Pojištěnci mají povinnost podávat některá oznámení duplicitně se státními institucemi anebo i zaměstnavatelem. Smyslem navrhované úpravy je přenést povinnost předávat oznámení pouze na ty instituce, které danou agendu vykonávají, aniž by docházelo k administrativnímu zatěžování dalších subjektů (jako je právě pojištěnec). Oznámení týkající se vybraných státních kategorií (např. nezaopatřené dítě, důchodce, uchazeč o zaměstnání apod.) lze přenést explicitně pouze na státní instituce a odejmout tak pojištěncům tuto (duplicitní) povinnost. Naopak ta oznámení, která se neduplikují (např. v případě doktorandů), je nutné ponechat v platnosti. K případné úpravě je i ustanovení § 27 odst. 2 ZPZP v tom smyslu, aby všechny instituce byly povinny předávat zdravotním pojišťovnám potřebné informace (viz např. diskuze ke školám). Pouze za předpokladu, že by daná instituce nespĺnila svou povinnost, by se mohla příslušná zdravotní pojišťovna obrátit přímo na pojištěnce a vyžádat si od něj doložení příslušných podkladů.	Zrušit povinnost pojištěnce oznamovat některé rozhodné skutečnosti podle § 10 odst. 5 ZVZP – ve vazbě na § 7 (ne všechny informace oznamují instituce).	Zákon č. 48/1997 Sb. - § 10 odst. 5 Zákon č. 592/1992 Sb. - § 27 odst. 2
HK ČR	MZdr	Správní řízení k žádostem pojištěnce podle § 19 ZVZP. Stávající úprava zatěžuje mj. i pojištěnce z řad podnikajících fyzických osob a členy statutárních orgánů obchodních společností.	Zjednodušit celý systém modifikací správního řízení.	Zákon č. 48/1997 Sb. - § 19

HK ČR	MZdr	<p>Prodlužování základního pobytu lázeňské léčebně rehabilitační péče podle § 33 odst. 10 ZVZP.</p> <p>Postup podle § 33 odst. 10 jen „generuje“ žádosti poskytovatelů zdravotní péče, které administrativně zatěžují i zdravotní pojišťovny agendou (správního řízení), kterou nelze ve stanovené lhůtě stihnout (např. s odvoláním proti rozhodnutí).</p>	Zrušit odkazované ustanovení.	Zákon č. 48/1997 Sb. - § 33 odst. 10
HK ČR	MZdr	<p>Projednávání přestupku fyzické osoby dle § 44 odst. 5 zákona č. 48/1997 Sb. je pro zdravotní pojišťovnu administrativní zátěž a nemá žádný ekonomický ani edukativní přínos (přestupek je projednáván z moci úřední bez ohledu, zda jednáním vznikla škoda a bez ohledu na formu zavinění). Stávající úprava zatěžuje mj. i pojištěnce z řad podnikajících fyzických osob a členy statutárních orgánů obchodních společností.</p>	<p>Navrhuje se zrušení přestupku fyzické osoby v § 44 odst. 5 zák. č. 48/1997 Sb. projednáváného zdravotní pojišťovnou (<i>Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že se při poskytování hrazených služeb prokáže průkazem pojištěnce zdravotní pojišťovny, přestože v té době jejím pojištěncem nebyla.</i>) a souvisejících ustanovení.</p> <p>Navrhuje se proto jednání nepostihovat v oblasti deliktů odpovědnosti, tj. přestupek zrušit. Zdravotní pojišťovně by zůstala možnost uplatnit vůči fyzické osobě, která se jednáním dopustila, nárok na náhradu neoprávněně čerpané péče v občanskoprávním řízení.</p>	Zákon č. 48/1997 Sb. - § 44 odst. 5 a odst. 7 písm. a) - § 44a odst. 1 písm. c) a odst. 2 - § 53 odst. 9
HK ČR	MZdr	<p>Povinnost konat výběrové řízení před uzavřením smlouvy o poskytování a úhradě hrazených služeb, zejména v případě poskytovatelů primární ambulantní péče – tzv. registrující poskytovatelé (všeobecné praktické lékařství, praktické lékařství pro děti a dorost, zubní lékařství, gynekologie a porodnictví) - ale po diskuzi s MZdr a krajskými úřady zrušení všech výběrových řízení dle zákona č. 48/1997 Sb.</p> <p>Pro všechny zúčastněné strany (tj. poskytovatele zdravotních služeb, krajské úřady, MZdr a zdravotní pojišťovny) odpadne realizací</p>	<p>Odstranit povinnost konání výběrového řízení. O uzavření nové smlouvy o poskytování a úhradě hrazených služeb, resp. rozšíření stávající smlouvy, mohou rozhodnout samy zdravotní pojišťovny na základě údajů o své smluvní síti poskytovatelů zdravotních služeb. Zdravotní</p>	Zákon č. 48/1997 Sb. - § 46 a násl.

		navrhovaného opatření poměrně velká administrativní zátěž, která je s konáním výběrových řízení spojena. Stávající úprava tak zatěžuje mj. i podnikatele - privátní poskytovatele zdravotních služeb.	pojišťovny si mohou v případě potřeby vyžádat stanoviska odborných společností (sdružení).	
HK ČR	MZdr	Povinnost poskytovatelů zdravotních služeb dokládat při uzavírání smlouvy o poskytování a úhradě hrazených služeb doklad o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou občanům v souvislosti s poskytováním zdravotních služeb. Vzhledem ke skutečnosti, že předložení dokladu o pojištění odpovědnosti poskytovatelem zdravotních služeb krajskému úřadu je jednou z podmínek udělení oprávnění k poskytování zdravotních služeb (viz § 45 odst. 2 písm. n) z. č. 372/2011 Sb., v kontextu § 24 odst. 2 písm. b) a § 17 písm. b) téhož zákona), přičemž předložení tohoto oprávnění je následně podmínkou k uzavření smluvního vztahu se zdravotní pojišťovnou, se navrhuje redukce (omezení) této duplicitní administrativní povinnosti poskytovatelů zdravotních služeb (tj. předkládání pojistné smlouvy jak krajskému úřadu, tak i zdravotní pojišťovně). Stávající úprava tak zatěžuje mj. i podnikatele - privátní poskytovatele zdravotních služeb.	Zrušit povinnost předkládat zdravotním pojišťovnám doklad o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou občanům v souvislosti s poskytováním zdravotních služeb při uzavírání smlouvy.	Vyhl. č. 618/2006 Sb. - přílohy č. 1 až 9; vždy čl. 3 odst. 2
HK ČR	MZe	Celý stávající zákon je potřeba nahradit právním řešením, které by odpovídalo významnosti zajištění zásobování obyvatelstva pitnou vodou, odvádění odpadních vod a rozvoje celého oboru, a to i ve vztahu k šetření s pitnou vodou a nakládání s vyčištěnými odpadními vodami. Stávající úprava již neodpovídá potřebám vlastníků vodovodních a kanalizačních řadů, nereflektuje závazky k ochraně spotřebitele ani aspekty soukromého vlastnictví. Zákon nezohledňuje novinky v oblasti vodárenství k omezení s nakládáním s pitnou vodou a opětovné využívání (tzv. re-use) vyčištěných odpadních vod. Zcela přepracovat si také vyžaduje část zákona vymezující oprávnění k provozování (§ 6), která rovněž nezohledňuje požadavky na bezpečnost a kvalitu provozování vodohospodářské infrastruktury.	Nový zákon/velká novela zákona o vodovodech a kanalizacích.	Zákon č. 274/2001 Sb.

HK ČR	MZe	<p>Povinné hlášení jen v případě vybraných potravin je nesystémové a pro jednotlivé provozovatele potravinářského podniku (PPP) narušuje principy volného trhu. Současné znění příslušné vyhlášky tyto principy narušuje zejména v případě živočišných produktů, kdy musí čerstvé maso čekat 24 hodin před místem určení, aby byla splněna zákonná povinnost nahlásit zásilku 24 hodin před jejím doručením.</p> <p>Při zavádění povinnosti nahlašování potravin bylo komunikováno, že si inspekce data vyhodnotí a povinnost se přezkoumá. Způsob nahlašování je netransparentní a představuje zcela zbytečnou administrativní zátěž.</p>	<p>Novelizovat vyhlášku č. 172/2015 Sb. Shledávají se 3 možnosti novelizace a to:</p> <ul style="list-style-type: none"> I) zrušit povinnost nahlašovat importované potraviny, jelikož je každý PPP pravidelně kontrolován ze strany SVS a SZPI, kdy si inspektoři mohou příslušné dovozové doklady zkontrolovat; II) uzákonit možnost nahlašovat potraviny do 24 hodin od příjmu a zavést jednotný systém pro hlášení jak pro SVS tak pro SZPI společně; <p>nahlašovat dovoz potravin jen ze třetích zemí, a to do systému Tracess.</p>	Vyhl. č. 172/2015 Sb.
HK ČR	MZe	<p>V souladu s evropským nařízením musí všechny subjekty o výskytu zdravotně závadného výrobku informovat orgán dozoru (SZPI /SVS). Přestože SZPI informaci o vyřešení situace ohledně výskytu zdravotně závadného výrobku dostane, vyšle k danému subjektu inspektora, který tam stráví min. 4 hodiny, aniž by zjistil něco navíc, než už bylo inspekci nahlášeno předem.</p>	<p>Všechny neshodné výrobky řešit s výrobcem příslušného výrobku. Kontrolou řešit pouze u těch subjektů, které o prodeji nebezpečného výrobku inspekci neinformovaly, přestože jsou prokazatelně příjemci tohoto výrobku.</p>	<p>Zákon č. 166/1999 Sb. ve vazbě na Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a</p>

				požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin.
HK ČR	MZe	<p>V rámci důvodové zprávy k Vyhlášce není žádným způsobem blíže vysvětleno, proč je vyhláška nezbytná či z jakých východisek vychází závěr, že je nezbytné pro provozovatele stravovacích zařízení uplatňovat přísnější pravidla než pro výrobce potravin. Vyhláška představuje pro provozovatele stravovacích zařízení zbytečnou administrativní zátěž, jež je jakožto adresáty této právní úpravy bezdůvodně zatěžující. Za předpokladu, že vyhláška nebude zrušena, nastane situace, kdy pro stravovací služby budou platit podmínky podstatně přísnějšího charakteru, než které budou platit pro výrobce potravin. Vyhláška je tedy sama o sobě značně nekoncepční. Panuje přesvědčení, že orgány ochrany veřejného zdraví již dnes vykonávají kontroly u provozovatelů stravovacích služeb v dostatečném rozsahu pro posuzování zdravotních rizik, a to v návaznosti na pravidla specifikovaná v nařízení Komise (ES) č. 2073/2005 ze dne 15. 11.2005, o mikrobiologických kritériích pro potraviny, ve znění pozdějších předpisů, a není tak jediného racionálního důvodu, proč by na národní úrovni měly být vytvářeny nové mikrobiologické požadavky na potraviny, a to navíc nad rámec požadavků legislativy EU, správné výrobní praxe a správné hygienické praxe, kterou si zavádí provozovatel stravovací služby v souladu s již existujícími a zavedenými právními předpisy.</p> <p>Je nepřijatelné a diskriminační, pokud potraviny vyráběné průmyslově budou mikrobiologicky hodnoceny pouze v rozsahu zmíněného nařízení, zatímco pokrmy připravované provozovateli stravovacích služeb budou posuzovány nejen dle zmíněného nařízení, ale i dle parametrů</p>	Navrhuje se zrušit vyhl. č. 121/2023 Sb., o požadavcích na pokrmy.	Vyhl. č. 121/2023 Sb.

		stanovených ve vyhlášce, které nejsou vědecky podloženy. Pro odlišný přístup k provozovatelům stravovacích služeb neexistuje rozumný důvod a nelze ani říci, že by potraviny připravované/nabízené provozovateli stravovacích služeb byly více rizikové či nebezpečné.		
HK ČR	MZe MZdr	Současnou právní úpravu lze vnímat jako zbytečnou administrativní zátěž, jež zatěžuje adresáty této právní úpravy. Navrhovaná změna je způsobilá napomoci odbourání nadbytečné administrativní zátěže, a snížit tak objem nezbytně nutné byrokratické činnosti.	Požaduje se jednoznačná identifikace kontrolovaného vzorku při odběrech na senzorické nebo laboratorní vyšetření, a to uvedení EAN kódu předmětného vzorku, popřípadě čitelnou fotografií EAN kódu v protokolu (bez uvedení jednoznačného identifikátoru se musí často komplikovaně pátrat, o jaký vzorek se jedná).	Zákon č. 146/2002 Sb. - § 3 odst. 1 a § 13 Zákon č. 110/1997 Sb.
HK ČR	MŽP	Odstranění administrativně náročného řízení a sjednocení legislativních podmínek pro správce infrastruktury - oblast vodního hospodářství je jedinou oblastí veřejných síťových služeb, která nemá zákonnou možnost řešit v rámci stanoveného ochranného pásma odstranění dřevin.	Navrhuje se změna takto: <i>„(2) Povolení není třeba ke kácení dřevin z důvodů pěstebních, to je za účelem obnovy porostů nebo při provádění výchovné probírky porostů, při údržbě břehových porostů prováděné při správě vodních toků, k odstraňování dřevin v ochranném pásmu zařízení elektrizační a plynárenské soustavy prováděném při provozování těchto soustav, k odstraňování dřevin v ochranném pásmu zařízení pro rozvod tepelné energie prováděném při provozování těchto zařízení, k odstraňování dřevin v ochranném pásmu vodovodů nebo kanalizací^{6c} prováděném při provozování</i>	Zákon č. 114/1992 Sb. - § 8 odst. 2

			<p><i>těchto zařízení, k odstraňování dřevin za účelem zajištění provozuschopnosti železniční dráhy nebo zajištění plynulé a bezpečné drážní dopravy na této dráze a z důvodů zdravotních, není-li v tomto zákoně stanoveno jinak. Kácení z těchto důvodů musí být oznámeno písemně nejméně 15 dnů předem orgánu ochrany přírody, který je může pozastavit, omezit nebo zakázat, pokud odporuje požadavkům na ochranu dřevin; v případě odstraňování dřevin za účelem zajištění provozuschopnosti železniční dráhy nebo zajištění plynulé a bezpečné drážní dopravy na této dráze tak může učinit jen na základě závazného stanoviska drážního správního úřadu.“</i></p>	
HK ČR	MŽP	<p>Praxe ukazuje, že by bylo racionální považovat za nezbytný případ vynětí půdy dle § 4 odst. 2 zákona o ochraně ZPF vedle neexistence vhodných nezemědělských ploch také jejich nedostatek nebo nemožnost využití. V praxi téměř nelze z administrativních, evidenčních i organizačních důvodů prokázat, že v určité lokalitě fyzicky (absolutně) neexistují žádné nezemědělské plochy využitelné pro daný záměr. Je spíše běžné, že vhodných nezemědělských ploch není dostatek, případně není možné je využít, např. z důvodů vlastnických či jiných.</p> <p>Např. v případě rozvoje obce o potřebnou bytovou výstavbu na urbanisticky a dopravně vhodném místě může dojít ke kolizím se zájmy ZPF. Ochrana ZPF, zvláště u nižších bonit půdy, by neměla mít</p>	<p>Navrhuje se v § 4 odst. 2 zák. č. 334/1992 Sb., změna takto: <i>„(2) Nezbytnost určení zemědělské půdy k jinému než zemědělskému účelu je posuzována s ohledem na charakter, veřejnou prospěšnost, rozsah, umístění a případnou nepřemístitelnost záměru, který se dotýká zemědělského půdního fondu (dále jen „záměr“). Za nezbytný případ se považuje zejména neexistence, nedostatek</i></p>	<p>Zákon č. 334/1992 Sb. - § 4 odst. 2</p>

		<p>bezvýhradnou přednost před jinými, rovněž zásadními veřejnými zájmy, jako je bydlení, doprava, ekonomický rozvoj apod. Proto je vhodné doplnit pouhou neexistencí nezemědělských ploch také o jejich nedostatek či nemožnost využití.</p>	<p>nebo nemožnost využití ploch uvedených v odstavci 1 na území, které záměr svým významem, charakterem a dopadem ovlivňuje.“</p>	
HK ČR	MŽP	<p>HK se neztotožňuje s nově navrženými administrativně právními překážkami vynětí půdy ze ZPF v aktuálním návrhu novely zákona o ochraně ZPF. Nové znění § 4 odst. 3 a 4 zákona by umožnilo orgánům ochrany ZPF bránit pořizování změn ÚPD v situacích, kdy již platná ÚPD určuje půdu I. a II. třídy ochrany pro nezemědělské využití a pouze se mění dílčí parametry plochy, např. koeficient využití nebo různé nezemědělské účely mezi sebou. Nad to by založilo dvojí (opakované) posouzení nezemědělské využití – jednou při změně ÚPD a podruhé při samotném povolování záměru.</p> <p>Náš požadavek, který se vztahuje k vypuštěnému sousloví, by se měl vztahovat pouze na územní plánování. Jakmile se již jednou orgány ochrany ZPF vyjádřily v rámci pořizování ÚP a ÚP umožňuje nezemědělské využití pozemku, není možné a je v rozporu s legitimním očekáváním a právní jistotou investujících podnikatelských subjektů, aby bylo jejich využití v souladu s ÚP bráněno. Ustanovení je třeba doplnit tak (viz zvýrazněný text), aby orgány ZPF jako dotčené orgány nebránily pořizování změn ÚPD v situacích, kdy již platná ÚPD určuje půdu pro nezemědělské využití a pouze se mění dílčí parametry, např. koeficient využití nebo různé nezemědělské účely mezi sebou.</p> <p>K doplnění o nový odst. 6: Úpravu je potřeba doplnit o výjimku pro případy, kdy zemědělská půda I. a II. třídy ochrany tvoří pouze marginální část výměry v navrhované funkční ploše pro nezemědělské využití. Pokud by tento odstavec nebyl doplněn, blokovala by i marginální výměra této půdy nejvyšší kvality možnost určit danou plochu pro nezemědělské využití.</p>	<p>Navrhuje se doplnit ust. § 4 odst. 3, 4 a přidat nový odst. 6 zákona tak, aby nedošlo při minimálním výskytu půdy nejvyšší kvality ve funkční ploše k blokaci změny této plochy na nezemědělské využití.</p> <p>„(3) Zemědělskou půdu I. a II. třídy ochrany lze v územně plánovací dokumentaci určit k jinému než zemědělskému účelu nebo odejmout pouze v případech, kdy jiný veřejný zájem výrazně převažuje nad veřejným zájmem ochrany zemědělského půdního fondu; to neplatí pro změny územně plánovací dokumentace, která již určila tuto půdu k jinému než zemědělskému účelu.</p> <p>(4) Zemědělskou půdu I. a II. třídy ochrany nelze vymezit v územně plánovací dokumentaci jako plochu pro záměry pro obchod nebo skladování o rozsahu větším než 1 ha nebo pro záměry energetického zařízení pro přeměnu energie slunečního záření na elektřinu s výjimkou</p>	<p>Zákon č. 334/1992 Sb. - § 4 odst. 3, 4 a doplnit 6 v rámci připravované novely plus přechodná ustanovení novely</p>

	<p>Ke změnám přechodných ustanovení: Považujeme rovněž za zcela nepřiměřené zamýšlené časové omezení platnosti souhlasů s odnětím zemědělské půdy I. a II. třídy pro záměry pro obchod, skladování a výrobu energie, pokud se do 5 let od účinnosti novely nestanou součástí rozhodnutí o povolení záměru.</p> <p>Právní jistota, že lze povolovat záměry souladné s územním plánem, by neměla být narušována dříve, než je vůbec možné v českých poměrech záměr povolit. Povolování záměrů v ČR trvá díky složité legislativě a byrokracii nezdědka i kolem 10 let. Pokud by měly souhlasy orgánů ZPF pozbyt platnosti, pokud se do 5 let nestanou součástí pravomocného stavebního povolení, vytvořila by se tím enormní právní nejistota. Jen v důsledku průtahů státních orgánů při povolování by mohly zaniknout podmínky pro povolení, aniž by měl vlastník pozemku/stavebník/investor šanci to ovlivnit. Lhůtu je třeba prodloužit v zájmu právní jistoty alespoň na 10 let a nevázat ji na nejisté následné stavební povolení, ale jen na jistou účinnost tohoto zákona.</p> <p>Záměr MŽP neprodloužit možnost dočasného odnětí je rovněž neslučitelný s problematikou fotovoltaických elektráren (FVE) vystavěných na zemědělské půdě bonity I. a II. Pro stávající FVE na I. a II. třídě ochrany totiž byly pozemky ze ZPF odňaty dočasně (většinou) na dobu 20 let. Již nyní je však zřejmé, že mohou být v provozu delší dobu, protože jejich zastarávání není tak intenzivní, jak se předpokládalo v době jejich instalace. Proto již nyní provozovatelé předpokládají, že požádají o prodloužení dočasného odnětí za původní předpokládanou životnost, což by ale novela zákona o ochraně ZPF absolutně zapovídala. Důsledkem by tak bylo, že v původních termínech se stavby musí odstranit, byť by v daném místě mohly fungovat dalších třeba 10 až 20 let. Hrubým odhadem se jedná o 500 až 1 000 MW, u nichž by nebylo využito potenciálu FVE panelů (v rozporu s cíli cirkulární ekonomiky a politikou energetické soběstačnosti a podpory bezemisních zdrojů) a zejména by bylo třeba jejich „nevýrobu“ někde jinde (s použitím nových</p>	<p><i>záměrů podle § 8a, ani ji pro tyto záměry nelze odejmout ze zemědělského půdního fondu; to neplatí pro změny územně plánovací dokumentace, která již určila tuto půdu k jinému než zemědělskému účelu.</i></p> <p><i>(6) Odst. 3 a 4 se nepoužije, pokud zemědělská půda I. a II. třídy ochrany nepřesáhne 20 % výměry ze souvislé funkční plochy, která má být v územně plánovací dokumentaci vymezena k jinému než zemědělskému účelu.</i></p> <p>K tomu je nutno odpovídajícím způsobem upravit i přechodná ustanovení takto:</p> <p><i>„4. Zemědělskou půdu I. a II. třídy ochrany lze odejmout ze zemědělského půdního fondu pro záměry pro obchod nebo skladování o rozsahu větším než 1 ha nebo pro záměry energetického zařízení pro přeměnu energie slunečního záření na elektřinu, s výjimkou záměrů podle § 8a, umístěné na plochách, které jsou pro tento účel vymezeny v územně plánovací dokumentaci platné ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona, do 5-10</i></p>	
--	--	---	--

		<p>dotací) nahradit. To by představovalo enormní zátěž pro státní rozpočet, což je v rozporu s politikou dlouhodobé udržitelnosti veřejných financí.</p> <p>Pokud jde o situaci v okolí mnoha měst, je třeba vzít v potaz, že zvažované znění zákona o ochraně ZPF by zcela eliminovalo možnost rozšíření potřebné kapacity pro obchod a logistiku (např. sklady léků či potravin, produktů pro perspektivní 3D tiskárny, a to nejenom pro lokální účely), tedy rozvoj oblastí, k jejichž strategickému rozvoji má ČR geografické předpoklady.</p>	<p><i>let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Rozhodnutí, kterým se uděluje souhlas s odnětím zemědělské půdy ze zemědělského půdního fondu pro záměry podle věty první, lze vydat do 5 10 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Souhlas s odnětím zemědělské půdy ze zemědělského půdního fondu pozbývá platnosti, nestal-li se do 5 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona součástí rozhodnutí podle jiných právních předpisů, kterým se povoluje záměr podle věty první.</i></p> <p>III) Vedle toho je nutné vyřešit situaci v okolí mnoha měst, která jsou obklopena pouze půdou I. a II. třídy ochrany (např. Mladá Boleslav, Brno, Olomouc). Pokud by se i v těchto případech aplikoval § 4 odst. 4 zákona o ochraně ZPF, nebude již nikdy možné v okolí těchto měst vymezit jakékoliv</p>	
--	--	--	---	--

			nové nezemědělské plochy.	
HK ČR	MŽP	Zrušení překryvu údajů ohlašovaných do Integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností (IS POP) V oblasti vodního zákona (potažmo vyhlášky č. 431/2001 Sb.) jsou v IS POP vyplňovány formuláře, v nichž se celá řada údajů překrývá. Stejně údaje se tak vyplňují několikrát, což je dle našeho názoru zbytečná byrokratická zátěž provozovatelů ČOV. Požadujeme vykazované údaje sloučit do jednoho formuláře tak, aby představitelé příslušných resortů měli možnost získat potřebné údaje a provozovatelé ČOV zároveň data a informace uváděli jednou a do jednoho formuláře.	Požaduje se sloučit formuláře týkající se vodního zákona do jednoho tak, aby nadále nedocházelo ke zbytečné administrativní zátěži spojené s několikanásobným vyplňováním totožných údajů.	Zákon č. 254/2001 Sb. Vyhl. č. 431/2001 Sb.
HK ČR	MŽP	Současnou právní úpravu lze vnímat jako zbytečnou administrativní zátěž, jež zatěžuje adresáty této právní normy. Navrhovaná změna je způsobilá napomoci odbourání nadbytečné administrativní zátěže, a snížit tak objem nezbytně nutné byrokratické činnosti.	Navrhuje se rozšíření limitu vypouštění 15 m ³ technologických vod denně, aktuálně aplikovatelného jen v případě ČOV z obytných objektů (čili právě tam, kde je riziko antibiotik, hormonálních přípravků atd.). Rozšíření by mělo dopadat i na výrobní podniky.	Zákon č. 254/2001 Sb. - § 38 odst. 9
HK ČR	MŽP	Nepřehlednost zákona o odpadech, velice komplikovaná orientace v zákoně a prováděcích vyhláškách. Orientace v zákoně o odpadech č. 541/2020 Sb. a ve vyhlášce č. 273/2021 Sb. je mimořádně komplikovaná, hledání návazností je složité a občas vyžaduje asistenci právníků, a i přesto je mnohdy interpretace sporná. Prováděcí vyhlášky k starému zákonu o odpadech (č. 185/2001 Sb.) obsahovaly v nadpisu jednotlivých ustanovení odkaz na příslušný paragraf zákona, například ve vyhlášce č. 294/2005 Sb. je uvedeno: Hlava II, Odstraňování odpadů jejich ukládáním na skládky (K § 14 odst. 5 a § 21 odst. 5 zákona). Tento transparentní a srozumitelný přístup nebyl u aktuální odpadové legislativy aplikován. Jednotlivá ustanovení	Zpřehlednit strukturu nové odpadové legislativy po vzoru předchozí právní úpravy, včetně prováděcích právních předpisů. Vrátit k paragrafům prováděcích předpisů odkazy na zákonná ustanovení.	Zákon č. 541/2020 Sb. Vyhl. č. 273/2021 Sb.

		vyhlášky č. 273/2021 Sb. neobsahují odkazy na příslušné paragrafy zákona, takže uživatel velmi obtížně vyhledává souvislosti a návaznosti. V důsledku popsaných nedostatků je administrativně, finančně a časově náročné implementovat novou legislativu do praktických interních návodů a informačních systémů firem poskytujících odpadové služby. Každé pochybení je přitom postihováno vysokými pokutami. Nepřehledná legislativa vyvolává nutnost dodatečných vysvětlování a upřesňování sporných ustanovení ze strany MŽP.		
HK ČR	MŽP	Problémy recyklačních firem s vyjádřením MPO do řízení krajského úřadu (§ 10 odst. 5) Krajský úřad povoluje, že v zařízení může docházet k recyklaci nebo jinému využití odpadu, kterým přestává být daný odpad odpadem. Žadatel musí podle § 10 odst. 5 zákona připojit k žádosti vyjádření Ministerstva průmyslu a obchodu, zda se výsledná věc běžně využívá ke konkrétnímu účelu uvedenému v jeho žádosti, zda pro ni existuje trh nebo poptávka a zda splňuje pravidla pro uvádění výrobků na trh. Toto nové povolování krajského úřadu o ukončení odpadového režimu je však v praxi značně problematické. Problémem je právě vyjádření (zapojení) MPO do těchto řízení, které v řadě případů prakticky znemožní vydání povolení. Např. výrobci paliv z odpadů mají značné problémy získat kladné stanovisko, a to i přes to, že výrobky z odpadů a recykláty vyrábějí a uvádějí na trh v řadě zemí již více než 25 let.	Zákonem upravit alespoň podmínky a rozsah, co má být žadatelem pro vyjádření MPO doloženo. Popřípadě vyjádření MPO ze zákona přímo vypustit a ponechat posouzení konkrétní recyklační technologie na povolujícím krajském úřadu, který má faktickou přímou znalost technologie. Výrobky by potom, tak jako tomu bylo dlouhodobě, podléhaly zákonu č. 22/1997 Sb. a odpovídaly by příslušným technickým normám.	Zákon č. 541/2020 Sb. - § 10 odst. 5
HK ČR	MŽP	Chybně nastavený parametr výhřevnosti v § 36 odst. 5 Ustanovení § 36 odst. 5 zákona o odpadech obsahuje nefunkční parametrické nastavení výhřevnosti, které vede k nemožnosti odstraňování prokazatelně nevyužitelných odpadů a v praxi k neřešitelným problémům pro samotný provoz třídících linek. V původním návrhu zákona nebyl ze strany MŽP definován zákaz skládkování výmětů z třídění využitelných složek komunálních odpadů podle výhřevnosti. Takový zákaz neexistoval ani v doposud platné národní legislativě. Takový zákaz nezná ani legislativa Evropské unie. Nicméně do právního prostředí ČR bylo takovéto nastavení vpraveno a	Varianta I: Dát do souladu s nastavením směrnic EU, tedy změnit nastavení dle původního návrhu, který prosazovalo MŽP v dané věci v § 36 odst. 5 (znění původního návrhu zákona z prosince 2018). Varianta II: Vypustit parametr v písm. a)	Zákon č. 541/2020 Sb. - § 36 odst. 5

	<p>bylo navíc těsně před schválením finální verze zákona posunuto ještě poslaneckým doplněním spojky „a“.</p> <p>Finální nastavení učinilo předmětné ustanovení v praxi třídících linek prakticky nesplnitelné. Výsledkem schváleného nastavení je prostředí, kde tříděním odpadů z obecních kontejnerů formálně právně nemohou provozovatelům vznikat reálně nevyužitelné odpady (i když logicky v praxi vznikají). Třídící linky tak nemají jak vyřešit odpady s obsahem chloru a další spektrum reálně nevyužitelných odpadů, kterých je v tříděné směsi velké množství, nicméně nesplňují parametr výhřevnosti. Faktem je, že takové odpady nikdo nechce v potřebném množství od třídících linek převzít, ale při třídění jich vzniká stále větší množství. K tomuto bodu lze uvést konkrétní příklad komunální odpadové společnosti OZO Ostrava, vlastněné městem Ostravou, která v současné době staví novou moderní velkokapacitní linku na zpracování komunálních odpadů. Společnost již provozuje dotřídňovací linky na komunální odpady i linku na výrobu tuhých alternativních paliv. Do své technologie přijímá i výměty od řady menších regionálních třídících linek, které by jinak neměly, kam své výměty předat. Zároveň společnost OZO Ostrava po provedení legislativně-technologického auditu dospěla k závěru, že pokud se v parametru výhřevnosti nezmění platná legislativa a nedostane se na úroveň legislativy evropské, pak bude společnost nucena nejpozději v roce 2030 aktuálně budovanou třídící linku a stávající dotřídňovací linky uzavřít bez náhrady. To bude problém zejména pro město Ostravu ve vztahu k možnosti naplnění třídících cílů a recyklačních cílů plynoucích z balíčku oběhového hospodářství. Dlouhodobý efektivní provoz třídících linek je možný pouze v případě, že třídící zařízení a procesy úprav odpadů budou schopny v souladu se zákonem nakládat i s těmi odpadovými toky, které nepochybně při procesu třídění a zpracování komunálních odpadů nebo jejich složek vznikají, ale které jsou na trhu využití odpadů neuplatnitelné a neexistují pro ně kapacity na využití – např. již jmenované odpady s obsahem PVC, ale i řada jiných odpadů. V opačném případě může být důsledkem stávajícího nastavení nevyváženost mezi požadavky na nakládání se</p>	<p>Varianta III: Upravit parametr v písm. a)</p>	
--	--	--	--

		směsnými odpady a jejich využitím a na nakládání s odpady z úprav komunálních odpadů a jejich složek. Takové legislativní nastavení, pokud by preferovalo využití neupravených směsných komunálních odpadů, pak není v souladu se základními cíli balíčku oběhového hospodářství.		
HK ČR	MŽP	<p>Použití „parametru výhřevnosti“ v §§ 40 a 41</p> <p>Zákon je nastaven výrazně přísněji než evropské směrnice. Evropská legislativa parametr výhřevnosti vůbec nezná a zásadní většina členských států EU jej nemá obsažen v národní legislativě. Na volném trhu EU jsou tak společnosti v ČR konkurenčně znevýhodněny. Konkrétní nastavení parametru výhřevnosti bohužel omezuje možnosti podnikání ve srovnání s většinou států EU, a to zejména v oblasti potřebného třídění a úprav komunálních odpadů.</p> <p>Jednou z priorit EU je redukce samotného vzniku neupravených směsných komunálních odpadů. Cílem nové evropské legislativy oběhového hospodářství je nepochybně vyšší využití odpadů jako surovin pro další výrobu. K tomu však stávající nastavení parametru výhřevnosti nevede, neboť v dostatečné míře nevede ani k potřebnému třídění využitelných složek komunálních odpadů a přípravě druhotných surovin z nich.</p>	Pokud má být ČR schopna naplnit závazné cíle oběhového hospodářství, pak je nutné přiblížit legislativní prostředí v ČR evropskému nastavení a je třeba vypustit nebo technicky upravit nastavení parametru výhřevnosti na hodnotu, která bude umožňovat reálný provoz nezbytných úpravárenských technologií.	Zákon č. 541/2020 Sb. - § 40 a 41
HK ČR	MŽP	<p>Zhoršení konkurenceschopnosti recyklace dřeva</p> <p>Ustanovení § 14 odst. 2 zákona č.185/2001 Sb. umožňovalo provozovat zařízení, která využívají odpady splňující požadavky stanovené pro vstupní suroviny, bez zvláštního povolení. V tomto režimu po mnoho let probíhala recyklace odpadního dřeva v sektoru výroby desek na bázi dřeva. Stejný režim byl dlouhodobě platný například i pro sklárny, papírny, hutě, apod. Nová právní úprava umožňuje provoz bez povolení podle § 21 odst. 2 pouze pro zařízení vyjmenovaná v příloze č. 4 zákona č. 541/2020 Sb., přičemž zařízení na výrobu desek na bázi dřeva v příloze č. 4 uvedena nejsou. Je zcela v pořádku, že jsou zde nadále provozy jako sklárny, papírny, či hutě, ale je chybou, že recyklace dřeva byla z tohoto výčtu vypuštěna.</p> <p>Nové nastavení tak zhoršilo konkurenceschopnost technologií recyklace dřeva a přineslo zcela zbytečné další administrativní zatížení. Důvod není</p>	Pokud nebude zvolena jiná legislativní technika, odstavec 1 přílohy č. 4 k zákonu č. 541/2020 Sb. označit jako 1a a nově doplnit odstavec 1b, který zní: „(1b) Zařízení na výrobu jednoho či více následujících druhů desek na bázi dřeva: desky z orientovaných třísek, dřevotřískové desky nebo dřevovláknité desky, provozované v souladu s nejlepšími dostupnými technikami	Zákon č. 541/2020 Sb. - Příloha č. 4

		<p>známý. Desky na bázi dřeva byly historicky vyvinuty přímo za účelem využívat dřevní odpad z těžby a průmyslu zpracování dřeva jako náhradu rostlého dřeva. Zpracovatelské technologie se dynamicky přizpůsobují vývoji trhu s odpadním dřevem a emisním standardům.</p> <p>Zařízení na výrobu desek na bázi dřeva spadá do kategorie 6.1.c) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU o průmyslových emisích. Tím je zaručeno dodržování nejvyšších standardů ochrany životního prostředí aplikací nejlepších dostupných technik (BAT) uložených integrovaným povolením a je zajištěna vymahatelnost jejich dodržování. Nejlepší dostupné techniky jsou pro výrobu desek na bázi dřeva stanoveny prováděcím Rozhodnutím Komise 2015/2119/EU.</p> <p>Jedná se o zcela analogickou situaci využívání odpadů jako v případě papíren, skláren nebo kovohutí, které jsou zahrnuty v příloze č. 4 zákona č. 541/2020 Sb. pod body 1-3.</p> <p>Z výše uvedených důvodů je třeba doplnit zařízení k recyklaci dřeva do přílohy č. 4 k zákonu o odpadech tak, aby nové znění umožnilo pokračování odsvědčené a dobře zavedené praxe.</p> <p>Absence sektoru výroby desek na bázi dřeva v příloze č. 4 zákona č. 541/2020 Sb., zavádí pro recyklační zařízení povinnosti, které jsou zbytečně problematizující, zbytečně administrativně a finančně zatěžující, bez odpovídajícího faktického pozitivního dopadu.</p>	<p>Odpady, které smí být v zařízení zpracovány:</p> <p>020103 Odpady rostlinných pletiv</p> <p>020107 Odpady z lesnictví</p> <p>030101 Odpadní kůra a korek</p> <p>030105 Piliny, hobliny, odřezky, dřevo, dřevotřískové desky a dýhy, neuvedené pod číslem 030104</p> <p>030301 Odpadní kůra a dřevo</p> <p>050103 Dřevěné obaly</p> <p>170201 Dřevo</p> <p>170904 Směsné stavební a demoliční odpady neuvedené pod čísly 17 09 01 a 17 09 03 (např. demontovaná okna nebo okenní rámy, případně jiná směs z demolic a demontáží s vysokým obsahem dřeva)</p> <p>191207 Dřevo neuvedené pod číslem 191206</p> <p>191212 Jiné odpady (včetně směsí materiálu) z mechanické úpravy odpadu neuvedené pod číslem 191211</p> <p>200138 Dřevo neuvedené pod číslem 200137</p> <p>200201 Biologicky rozložitelný odpad“</p>	
HK ČR	MŽP	<p>Nedořešené společné soustředování nápojových kartonů</p> <p>Podle § 59 odst. 2 zákona o odpadech: „<i>Obec není povinna odděleně soustřeďovat odpad plastů, skla a kovů, pokud tím nedojde s ohledem na další způsob nakládání s nimi k ohrožení možnosti provedení jejich</i></p>	<p>Doplnit do věty druhé ustanovení § 59 odst. 2 zákona o odpadech rovněž slovo „papír“.</p>	<p>Zákon č. 541/2020 Sb. - § 59 odst. 2</p>

	<p><i>recyklace.</i> “V tomto ustanovení zákona o odpadech však chybí možnost obcí nesoustřeďovat odděleně rovněž nápojové kartony (kompozitní a nápojové kartony). Právě společné soustřeďování nápojových kartonů v jedné nádobě např. společně s plasty nebo kovy je v řadě obcí zcela běžná praxe. Nápojové kartony se však zařazují podle vyhlášky Katalog odpadů jako 20 01 01 (po uplynutí přechodného ustanovení jako 20 01 01 01), tedy jako papír. Papír však ve výčtu v ustanovení § 59 odst. 2 chybí. Neodstranění této chyby v zákoně o odpadech povede k nutnosti obcí soustřeďovat nápojové kartony ve zvláštních nádobách, a tedy ke značnému navýšení nákladů obcí na třídění komunálních odpadů. Řešení problému odkazem na metodický pokyn ministerstva je nerespektováním právního pořádku, a proto to není akceptovatelné řešení.</p> <p>Dalším aspektem chybějícího slova „papír“ ve výčtu v ustanovení § 59 odst. 2 je skutečnost, že některým obcím, kde byly dohromady soustřeďovány odpady plastů a papíru, je toto nově také znemožněno. A to i přes to, že zavedený systém dlouhodobě prokazoval, že po technologickém vytrídění na lince jsou obě komodity bez problému odbytovány do materiálového využití v potřebné kvalitě, jako při systému dvou separátních nádob (toto lze ověřit například u komunální odpadové společnosti OZO Ostrava, vlastněné městem Ostravou). Funkčnost těchto systémů je zcela prokázána a prokazatelná jak v ČR, tak i v zahraničí, kde jsou standardně využívány. Příklady jsou známe třeba z Velké Británie, Rakouska nebo z Polska. V Polsku v řadě regionů funguje společný sběr papíru s plastem a obě komodity jsou dále standardně předávány do recyklace. Rovněž ve výkazech autorizované obalové společnosti EKOKOM je umožněn sběr papíru spolu s plastem. Směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2019/904 v článku 27 uvádí: <i>„Povinnost provádět tříděný sběr odpadu sice vyžaduje, aby byl odpad tříděn podle druhu a povahy, mělo by však být možné sbírat některé druhy odpadu společně, pokud to nebrání vysoce kvalitní recyklaci v souladu s hierarchií způsobů nakládání s odpady v souladu s čl. 10 odst. 2 a odst. 3 písm. a) směrnice 2008/98/ES.</i>“ V případě papíru, plastů,</p>	<p><i>„(2) Obec není povinna odděleně soustřeďovat odpad papíru, plastů, skla a kovů, pokud tím nedojde s ohledem na další způsob nakládání s nimi k ohrožení možnosti provedení jejich recyklace.“</i></p>	
--	--	--	--

		nápojového kartonu a kovů je prokazatelně ověřeno, že společný sběr negativně neovlivňuje recyklaci. Jednotlivé komodity jsou v takovém případě efektivně tříděny na třídících linkách. Je prokázáno, že společný sběr může v řadě případů prokazatelně vést k větší výtěžnosti druhotných surovin a k vyšší efektivitě svozu.		
HK ČR	MŽP	<p>Nepřiměřená administrativní zátěž vyvolaná nastavením poplatků za ukládání odpadů na skládky –</p> <p>Zákon zavedl v § 106 řadu základů poplatku za ukládání odpadu na skládku, přechody z jednoho základu na jiný jsou mnohdy zákonem neurčitě popsány.</p> <p>Poplatníkem poplatku za ukládání odpadů na skládku podle § 103 zákona je ten, kdo pozbývá vlastnické právo k odpadu při jeho předání k uložení na skládku, ale v případě, že původcem odpadu je obec, tak je poplatníkem obec. Praktické uplatnění výběru poplatku provozovatelem skládky od obce je většinou velmi komplikované, jestliže například mobilní sběrna převezme od obce odpad do vlastnictví, pak jej předá do vlastnictví provozovateli překládací stanice a z tohoto zařízení putuje odpad na různé skládky. Stávající způsob výběru poplatku je extrémně náročný na administrativu obcí a měst, svozových firem i skládek. Rovněž nadměrně zatěžuje státní správu v rámci prováděných kontrol.</p>	Zjednodušení úpravy poplatku za ukládání odpadu na skládku. Konkrétně je navrženo hradit sazbu skládkovacího poplatku v průběhu roku ve výši poplatku za využitelný odpad a tento poplatek platit formou zálohy s tím, že v ročním intervalu, v souladu s daty ročního hlášení o produkci a nakládání s odpady, by se provedlo roční vyúčtování a obci by se po splnění podmínek třídící slevy vrátil rozdíl podle nižší sazby poplatku. Výpočet vratky a ověření splnění podmínek třídící slevy by provedl SFŽP. Toto řešení by znamenalo zásadní administrativní úsporu, zjednodušení a zefektivnění systému výběru a správy poplatku, úsporu potřeby kontrol, eliminaci provozních chyb apod.	Zákon č. 541/2020 Sb. - § 106
HK ČR	MŽP	<p>Neumožnění obcím započítat do třídících cílů výsledky materiálově využitelných frakcí z třídících linek –</p> <p>Třídící cíle stanoví obcím zákon o odpadech (§ 59 odst. 3), podrobnosti pak vyhláška č. 273/2021 Sb. (zejména příloha č. 18). Platná legislativa však neumožňuje do třídících cílů obcí zahrnout i údaje o třídění, které proběhlo na třídících linkách, na které je odpad z obcí odvezen a</p>	Legislativně umožnit obcím zahrnout údaje o vytříděných komunálních odpadech z třídících linek do třídících cílů obcí.	Vyhláška č. 273/2021 Sb.

		<p>prokazatelně vytříděn. Přitom vznikají v ČR třídící linky, na kterých se odtřídí PET lahve, kovy a další odpady, např. v Ostravě (OZO Ostrava) či v Brně (SAKO Brno).</p> <p>Národní právní úprava tak mimo jiné vytváří byrokratickou bariéru pro rozvoj podnikání v oblasti třídění odpadu – provozování moderních třídících linek přitom představuje jeden z nejefektivnějších článků řetězce oběhového hospodářství.</p> <p>Upozorňujeme však, že směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2008/98/ES o odpadech, novelizovaná změnou ze dne 30. 5. 2018, v článku 46 mimo jiné uvádí: „Aby se zajistila spolehlivost údajů, je důležité stanovit přesněji pravidla, podle nichž by měly členské státy podávat zprávy o tom, co je účinně recyklováno a připraveno k opětovnému použití a může být započteno k dosažení cílů. Výpočet cílů v oblasti recyklace by měl vycházet z hmotnosti komunálního odpadu, který vstupuje do recyklace. Obecně by ke skutečnému zjištění hmotnosti komunálního odpadu, který má být započítán jako recyklovaný, mělo dojít na vstupu komunálního odpadu do postupu recyklace. Pro snížení administrativní zátěže by však členským státům mělo být při dodržení přísných podmínek a odchýlně od obecného pravidla umožněno, aby určily hmotnost recyklovaného komunálního odpadu na základě měření výstupu z jakéhokoli způsobu třídění.“</p> <p>A dále je v článku 11a v bodě 2 uvedeno: „Pro účely odst. 1 písm. c) je hmotnost recyklovaného komunálního odpadu měřena v okamžiku, kdy odpad vstupuje do recyklace.</p> <p>Odchylně od prvního pododstavce lze hmotnost recyklovaného komunálního odpadu měřit při výstupu z jakéhokoli způsobu třídění, pokud:</p> <p>a) tento výstup je následně recyklován.</p>		
HK ČR	MŽP	<p>Náročnost soustředování upravených kalů před aplikací na půdu – V praxi činí velký problém v aplikaci kalů na zemědělskou půdu nutnost zajištění vodohospodářsky zabezpečených ploch pro uskladnění kalů z ČOV před použitím na zemědělské půdě. Je třeba lépe a praktičtěji definovat místa, kde by kaly mohly být soustředovány před jejich možnou aplikací na půdu. K dané věci již MŽP vydalo výkladové</p>	<p>Doplnit do vyhlášky ukončení odpadového režimu pro upravené kaly z ČOV (kritéria, kdy odpad přestává být odpadem), a tím zjednodušit soustředování</p>	<p>Vyhláška č. 273/2021 Sb.</p>

		<p>stanovisko (ze dne 8. října 2018, s názvem – Sdělení odboru odpadů k povaze míst k dočasnému uložení kalů), které šlo vstříc možnostem využití např. silážních jam, které prokáží zkoušky těsnosti, apod. Toto řešení však narazilo na nevíli stavebních úřadů. Dle stávající legislativy musí být vhodné plochy stavebním úřadem zkolaudovány a následně musí být provedena změna užívání na odpadářské zařízení – na sklady kalů před použitím, což je pro řadu zemědělců neakceptovatelně složité. Jde o to, že jsou kaly i před aplikací na půdu stále zařazeny jako odpad. Řešením může být definování ukončení odpadového režimu pro kaly z ČOV formou podmínek ve vyhlášce č. 273/2021 Sb. Ve chvíli, kdy by kaly splnily podmínky pro ukončení odpadového režimu (např. provedené rozborů a splnění podmínek schváleného Programu využití kalů), nevztahovaly by se na ně povinnosti vodohospodářsky zabezpečené plochy a mohly by být dočasně soustředovány před aplikací na půdu, podobně jako statková hnojiva. Absence příslušného ustanovení vytváří formální byrokratickou překážku pro podnikatelský rozvoj čistíren odpadních vod.</p>	<p>upravených kalů před jejich aplikací na zemědělskou půdu.</p>	
HK ČR	MŽP	<p>Povinnost vybavit zařízení váhou i v (pro praxi) nesmyslných případech</p> <p>Nová vyhláška o podrobnostech nakládání s odpady nastavila v § 3 odst. 3 písm. a) podmínku, že zařízení pro nakládání s odpady musí být vybaveno zařízením na určování hmotnosti. Výjimky se týkají pouze zařízení k zasypávání podle bodu 6 přílohy č. 4, malých zařízení a do konce roku 2030 mobilních zařízení, kde může být určování hmotnosti prováděno jiným způsobem, zejména externím zařízením na určování hmotnosti; v takovém případě musí být v provozním řádu nastaven jednoznačný způsob zjištění hmotnosti. Vyhláška při stanovování těchto výjimek nepamatuje na řadu případů z praxe, kdy by vybavení každého zařízení váhou přineslo bezdůvodnou obecnou byrokratickou překážku spojenou s finančními náklady společností. Takovým příkladem z praxe je např. společnost, která v současné době provozuje 3 zařízení ve vzdálenosti cca 0,5 km a pouze jedno zařízení je vybaveno mostovou váhou. Pokud by měla být v tomto</p>	<p>Do písm. a) doplnit, aby krajský úřad mohl v odůvodněných případech povolit určování hmotnosti mimo zařízení, přičemž jednoznačný způsob zjištění hmotnosti by byl nastaven povolením (provozním řádem) zařízení.</p> <p>K otázce vážení v rámci mobilního zařízení – povinnost vybavit mobilní zařízení váhou není odůvodněná a racionální. Odpad bude dle jiných ustanovení zákona vážen v rámci předání do stacionárního zařízení. Povinné vážení na vozidlech není</p>	<p>Vyhláška č. 273/2021 Sb. - § 3 odst. 3 písm. a)</p>

		<p>případě mostová váha nově vybudována i u dalších dvou zařízení, přineslo by to značné finanční náklady pro provozovatele, a to bez přínosu pro životní prostředí. Takových příkladů z praxe je celá řada, proto je třeba doplnit do znění vyhlášky možnost krajského úřadu v rámci povolení provozu zařízení pro nakládání s odpady nastavit v odůvodněných případech v provozním řádu zařízení možnost využít externí váhu (jednoznačný způsob zjištění hmotnosti odpadu).</p>	<p>stanoveno ani v rámci evropské legislativy a povinnost mobilního vážení není standardní ani v dalších státech Evropské unie. Zkušenost ze Slovenska potvrzuje, že plošné zavedení této povinnosti naráží na technické a ekonomické limity a výsledky nádobového vážení jsou rovněž zatíženy významnou chybou. Z těchto důvodů parlament na Slovensku povinnost mobilního vážení zrušil. Toto řešení navrhuje i pro podmínky v České republice.</p>	
HK ČR	MŽP	<p>Zatížení firem – nové bezdůvodné označení mobilního zařízení</p> <p>Do § 3 odst. 5 vyhlášky o podrobnostech nakládání s odpady byla doplněna zcela nová povinnost označit mobilní zařízení ke sběru odpadu jedním bílým štítkem nebo samolepkou o šířce 50 cm a výšce minimálně 20 cm a černým nápisem „Mobilní sběr odpadu“.</p> <p>Mobilní zařízení ke sběru byla podle dosavadní právní úpravy označována pouze tabulkou „A“ pro vozidla přepravující odpad (nyní § 17 předmětné vyhlášky). Nová povinnost doplnit označení na vozidle ještě o další štítek či samolepku přináší firmám nakládajícím s odpady nemalé náklady. Otázkou je, proč se mají způsoby označování vozidel převážejících odpad takto dublovat a jestli je tato duplicita z pohledu státu skutečně zcela nezbytná a natolik přínosná, aby vyvažovala související náklady a aby bylo dlouhodobě obhajitelné, že funguje takto duplicitním způsobem.</p>	<p>Zrušit odstavec 5 v § 3 vyhlášky o podrobnostech nakládání s odpady</p>	<p>Vyhláška č. 273/2021 Sb. - § 3 odst. 5</p>
HK ČR	MŽP	<p>Přenášení povinností na provozovatele zařízení bez dostatečných zákonem garantovaných nástrojů</p>	<p>Vzhledem k tomu, že stávající požadavky jsou v praxi technicky nerealizovatelné, vykazované</p>	<p>Vyhláška č. 273/2021 Sb. - § 9, příloha č. 7</p>

	<p>Například ustanovení § 36 odst. 5 písm. b) zákona o odpadech stanovuje, že odpad vzniklý při zpracování odděleně soustředěvaných komunálních odpadů vhodných k opětovnému použití nebo recyklaci nemůže být předán k odstranění, pokud by překročil limit vycházející z ustanovení § 9 odst. 1 vyhlášky o podrobnostech nakládání s odpady, resp. tabulky č. 7.2 přílohy č. 7 vyhlášky.</p> <p>Povinnost předání údajů o splnění množstevního limitu je výslovně uvedena v ustanovení § 9 odst. 2 vyhlášky, a provozovatel zařízení na úpravu odpadu je proto jednoznačně povinen informace o splnění množstevního limitu dle tabulky č. 7.2 přílohy č. 7 vyhlášky předávat a prokazovat. Pro provozovatele přejímajícího zařízení vyplývá povinnost zaznamenat a ověřovat údaj o tom, jaký podíl z upravovaného odpadu tvoří předávaný odpad a zda tento odpad splňuje množstevní limit dle tabulky č. 7.2 přílohy č. 7 vyhlášky, taktéž z ustanovení § 9 odst. 2 vyhlášky, a to určením, že údaj o splnění podmínky pro možnost převzetí odpadů do zařízení je součástí údajů o odpadu předávaných provozovatelem zařízení na úpravu odpadu. Co se týče povinnosti provozovatele přejímajícího zařízení převzít odpad pouze v množství, které bude odpovídat množstevním limitům dle tabulky č. 7.2 přílohy č. 7 vyhlášky, má se za to, že tato povinnost vyplývá již z ustanovení § 36 odst. 5 zákona písm. b), které výslovně zakazuje převzít k odstranění množství odpadů překračující shora uvedený limit.</p> <p>V případě porušení povinnosti provozovatele přejímajícího zařízení zaznamenávat a ověřovat, zda předávající odpad splňuje množstevní limit dle tabulky č. 7.2 přílohy č. 7 vyhlášky, případně porušení povinnosti převzít odpad pouze v množství odpovídajícím limitům dle tabulky č. 7.2 přílohy č. 7 vyhlášky, odkazujeme na skutkovou podstatu přestupku dle ustanovení § 119 odst. 1 písm. c) zákona, jakož i na možnost uložení opatření k nápravě dle ustanovení § 116 zákona a případné zrušení povolení provozu zařízení dle ustanovení § 25 odst. 2 písm. a) zákona. Provozovatel přejímajícího zařízení však nemá jiný nástroj k ověření splnění limitu než informaci poskytnutou dodavatelem.</p>	<p>hodnoty jsou nekontrolovatelné a nepřezkoumatelné, a vzhledem k tomu, že v legislativě existují jiné právní limity pro poměr mezi způsoby nakládání s odpady, jsou povinnosti vztahované k tabulce 7.2 duplicitní. Požaduje se je zrušit bez náhrady.</p>	
--	--	--	--

HK ČR	MŽP	<p>Zadávání vážných lístků ze všech jednotlivých odvozů do evidenčního systému (vedení průběžné evidence).</p> <p>Jedná se fakticky o přepis údajů dodaných od provozovatele zařízení s povolením dle zákona o odpadech do evidenčních systémů původců odpadů.</p>	<p>Zavést zadávání souhrnné měsíční hodnoty do evidenčního systému původce. Průběžnou evidenci o každém odvozu dodá provozovatel zařízení jako podklad k zadání měsíční hodnoty.</p>	<p>Vyhláška č. 273/2021 Sb. - § 26</p>
HK ČR	MŽP	<p>Trvající chybné znění týkající se nakládání s odpadními plenami</p> <p>V rámci řešení akutního problému vyvolaného zákazem skládkování odpadu ze zařízení sociálních služeb (pleny) byla přijata novela vyhlášky o podrobnostech nakládání s odpady (č. 78/2022 Sb.). Tato novela pouze posunula účinnost zákazu skládkování bodu 11. přílohy č. 4 části A „Odpady skupiny 18 a odpady vzniklé jejich úpravou“, a to k 1. lednu 2027.</p> <p>Novela vyhlášky však neřeší jádro celého problému, tedy proč vlastně tyto odpady ze zařízení sociálních služeb bude zakázáno skládkovat, což byla dosavadní dlouhodobá a bezproblémová praxe. V případě, že by měl být zaveden oddělený sběr těchto odpadů s následnou likvidací ve spalovnách či podobných zařízeních, znamenalo by to až desetinásobné zdražení této služby. Aktuální novela vyhlášky tento problém neřeší, ale pouze odsouvá.</p> <p>Jako kompromisní řešení (respektující požadavek bezpečného nakládání s infekčním odpadem) se jeví ponechání zákazu skládkování infekčních odpadů a odpadů, u kterých se nebezpečná vlastnost infekčnost předpokládá (ostré předměty, krevní konzervy, části těl a orgánů). Ale měly by se vypustit zákazu skládkování neinfekční nevyužitelné odpady a odpady upravené v k tomu určených dekontaminačních zařízeních (řešení typu Vakumed, zpracování dopadů pomocí mikrovlnných vln, apod.). Takto upravený odpad likviduje potenciálně nebezpečné odpady, tj. dekontaminuje je, a vytváří z nich odpad bez nebezpečné vlastnosti. Lze upozornit, že MPO ČR pak pro účely nákupu těchto řešení připravuje dotační program i pro sociální služby. Současné znění po novele však</p>	<p>Změna formulace bodu 11. přílohy č. 4 části A vyhlášky o podrobnostech nakládání s odpady, např. vypuštěním slov „a odpady vzniklé jejich úpravou“.</p> <p>Zákaz skládkování nebezpečných odpadů ze skupiny 18 je v legislativě již dlouhodobě upraven a je to v pořádku. Povinnost stanovená vyhláškou je duplicitní a odborně neobhajitelná. Důsledky nastavení definovaného vyhláškou jsou ve výsledku negativní jak z pohledu ochrany ŽP, ochrany zdraví, tak i z pohledu ekonomického.</p> <p>Návrh alternativ řešení</p> <p>a) vypuštění bodu 11, anebo</p> <p>b) změnu formulace bodu 11 v příloze č. 4 části A vyhlášky tak, aby zákaz byl stanoven pro odpad katalogové číslo 18 01 03*</p>	<p>Vyhláška č. 273/2021 Sb. - příloha č. 4 část A bod 11</p>

		nedává investorům do těchto technologií jistotu, že je budou moci provozovat od 1. 1. 2027.		
HK ČR	MŽP	<p>Zbytečné navýšení nákladů recyklačních provozů</p> <p>V příloze 11 vyhlášky je uvedeno katalogové číslo 19 12 12, avšak je zde doplněna závorka – „(pouze odpady, které jsou inertním materiálem)“.</p> <p>Závorka nemá legislativní oporu v zákoně. Byrokratický požadavek na inertnost tohoto odpadu nedává věcný smysl ani v praxi.</p> <p>Omezující znění vyhlášky tak působí zbytečné komplikace a zcela zbytečné navýšení nákladů recyklačním provozům a úpravárenským zařízení.</p> <p>Odpad 19 12 12 zcela standardně vzniká při široké řadě technologií, kde je úprava odpadu nezbytným článkem pro další možné využití odpadu. Doplnění znění závorky ze strany MŽP nelogicky znevýhodňuje procesy úprav odpadů a s tím spojené využití upravených odpadů, a to jak energetické, tak materiálové.</p>	Vypustit celý text závorky u katalogového čísla 19 12 12 v příloze č. 11.	Vyhláška č. 273/2021 Sb. - příloha č. 11